

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

**ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΠΜΣ ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ
ΕΝΩΣΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ**

Θέμα Μεταπτυχιακής Διατριβής:

Η Πολιτική Άμυνας και Ασφάλειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Εκπονών Φοιτητής: ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ Γεώργιος του Κων/νου ΑΜ:7119Μ002

Επιβλέπων Καθηγητής: Καθηγητής ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ Δανάτος

Μέλη:1)Καθηγητής ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ηλίας

2)Καθηγητής ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ Μελέτιος

ΑΘΗΝΑ, 2021

Εισαγωγή.....	5
1. Πολιτικές Ασφαλείας στον Ευρωπαϊκό χώρο	7
1.1. Οι προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ΕΕ	7
1.2. Οι προκλήσεις και οι απειλές.....	8
1.2.1. Τρομοκρατία.....	8
1.2.2. Ασφάλεια στον κυβερνοχώρο	8
1.2.3. Ενεργειακή ασφάλεια	9
1.3. Τα λειτουργικά προβλήματα της στρατηγικής της ΕΕ.....	9
1.4. Οι στρατηγικές ασφαλείας.....	9
1.5. Η σταθερότητα και οι διμερείς συνθήκες	12
1.6. Η αντιμετώπιση των προκλήσεων και η αποτελεσματικότητα	13
1.7. Η εμπλοκή της ΕΕ σχετικά με τους επιθετικούς γείτονες.....	13
2. Οι οργανισμοί και όλοι οι μηχανισμοί ασφάλειας της ΕΕ.....	15
2.1. Ο οργανισμός για την ασφάλεια και την συνεργασία	15
2.2. Εξωτερικές απειλές η εσωτερική ανασφάλεια	15
2.3. Οργανισμός για την επιβολή του νόμου	17
2.4. Η Cerpol και η σημασία της.....	18
2.5. Η σημασία της Frontex	19
2.6. Το οργανωμένο έγκλημα	22
2.7. Οι ενέργειες της ΕΕ για το οργανωμένο έγκλημα	25
2.8. Τι προκαλεί την εκτόξευση του οργανωμένου εγκλήματος.....	28
2.9. Η αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος.....	29
2.10. Η δίωξη του οργανωμένου εγκλήματος	30
2.11. Οι ποινικές προσεγγίσεις του οργανωμένου εγκλήματος	31

2.12.Η καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος	32
3.Το μεταναστευτικό και προσφυγικό ζήτημα	33
3.1.Οι προσφυγικές ροές και το σύστημα του Δουβλίνου	33
3.2.Η παράνομη είσοδος και η μετανάστευση	34
3.3.Η προστασία των προσφύγων και των μεταναστών.....	35
3.4.Η ραγδαία αύξηση των προσφυγικών ροών	37
4.Το κυβερνοέγκλημα και η σημασία του στην ΕΕ	42
4.1.Ο στόχος της ενιαίας αγοράς και της προστασίας των πολιτών	44
4.2.Το ζήτημα των πνευματικών δικαιωμάτων	46
4.3.Το εμπόριο και η πλήρης θωράκιση του	47
4.4.Η οδηγία σχετικά με τις πωλήσεις και οι προβληματισμοί της.....	51
4.6.Η πρόταση οδηγίας για το ψηφιακό περιεχόμενο	52
4.7.Το Ηλεκτρονικό εμπόριο σχετικά με την προστασία των καταναλωτών από παραπλανητικές και αθέμιτες εμπορικές πρακτικές	53
Συμπεράσματα	54
Βιβλιογραφία.....	60

Περίληψη

Οι πολιτικές ασφαλείας στον ευρωπαϊκό χώρο ακολουθούν μια συγκεκριμένη πορεία ούτως ώστε να παρέχουν τη μέγιστη δυνατή ασφάλεια για όλους τους πολίτες.

Η πολιτική που ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με τις πολιτικές ασφαλείας σε συγκεκριμένα ζητήματα τα οποία αφορούν τις προκλήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των πολιτών της. Οι απειλές στην Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με αυτό το ζήτημα ιδιαίτερα τελευταία χρόνια αφορούν την τρομοκρατία, την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο, την ενεργειακή ασφάλεια και άλλα είδους προβλήματα τα οποία έχουν βγει στην επιφάνεια τα τελευταία χρόνια. Το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει κάποια σημαντικά λειτουργικά προβλήματα φέρεται να έχει μεγεθύνει το πρόβλημα είχε δημιουργήσει περαιτέρω προβληματισμό σε κάποιον συγκεκριμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι απαραίτητο να υπάρχουν συγκεκριμένες στρατηγικές ασφαλείας από την Ευρωπαϊκή Ένωση ούτως ώστε να υφίσταται η μέγιστη δυνατή ασφάλεια και σταθερότητα σε όλα τα κράτη-μέλη.

Γενικότερα από τα μέχρι τώρα δεδομένα όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι σημαντικό να υπάρξει αποτελεσματικότητα σχετικά με την αντιμετώπιση των προκλήσεων και η Ευρωπαϊκή Ένωση να κινητοποιηθεί άμεσα ώστε να θωρακίσει τα κράτη-μέλη και κυρίως όλους τους μηχανισμούς και οργανισμούς ασφαλείας της ευρωπαϊκής ένωσης οι οποίοι οφείλουν να λειτουργήσουν στα πλαίσια των δεδομένων ούτως ώστε να προστατεύσουν τα κράτη μέλη και τους πολίτες. Για αυτό θα γίνει αναφορά σε όλους τους οργανισμούς τους άλλους μηχανισμούς που σχετίζονται με την ασφάλεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς οι οργανισμοί είναι πολύ σημαντική για να επιβάλλουν το νόμο και να καθορίζουν ένα συγκεκριμένο πλαίσιο αναφερόμενο στη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ιδιαίτερη σημασία με βάση τα νομοθετικά κείμενα έχει η επιβολή του νόμου την οποία περατώνουν οι οργανισμοί ασφαλείας. Άλλωστε όπως προκύπτει από τα μέχρι τώρα δεδομένα το οργανωμένο έγκλημα συνεχίζει να λυμαίνεται το νομοθετικό Πλαίσιο και κυρίως τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ζητήματα που προκαλούν κλυδωνισμούς σχετικά με την αντιμετώπισή τους περισσότερο από ποτέ. Επιπλέον υπάρχουν συγκεκριμένες τεχνικές προσέγγισης σχετικά με το οργανωμένο έγκλημα οι οποίες καθιστούν τη διαχείριση του και την αντιμετώπιση του πολύ πιο δύσκολη. Ένα άλλο τεράστιο ζήτημα το οποίο κλήθηκε να αντιμετωπίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση και το οποίο ήταν πολύ σοβαρό ήταν το μεταναστευτικό και προσφυγικό ζήτημα της παράνομης μετανάστευσης στην Ευρώπη και η μετανάστευση η οποία έχει επανακαθορίσει το σύστημα ασφαλείας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εισαγωγή

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αντιμετωπίσει διάφορες προκλήσεις κατά το παρελθόν, κάτι που την έχει οδηγήσει στο να αναπροσαρμόσει την τακτική της και κυρίως, στο να εφεύρει άλλους τρόπους, για να αντιμετωπίσει τα οποία προβλήματα σχετίζονται με αυτήν. Για αυτό το λόγο, έχουν δημιουργηθεί τέτοιου είδους πολιτικές ασφαλείας στον Ευρωπαϊκό χώρο, ούτως ώστε, να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις και κυρίως, να δημιουργήσουν μία δυναμική στρατηγική, η οποία θα αποτελέσει τη βάση της ευρωπαϊκής ένωσης για το μέλλον. Ο ευρωπαϊκός χώρος είναι γεγονός, ότι κατά το παρελθόν δεν διέπονταν, από μία τόσο δυναμική στρατηγική σχετικά με τις πολιτικές ασφαλείας, αλλά αυτό έχει διαφοροποιηθεί τα τελευταία χρόνια καθώς οι προκλήσεις που υπάρχουν είναι όλο και περισσότερες. Αυτό άλλωστε καταγράφεται μέσα από τις εκθέσεις της Europol, Frontex, Ceuol, με τις απειλές σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλα ζητήματα που σχετίζονται με τη στρατηγική της ένωσης. Επιπλέον όλο αυτό έχει υποστεί μία τεράστια αναβάθμιση, καθώς η χρήση της τεχνολογίας, έχει εξελιχθεί με τέτοιο τρόπο, ούτως ώστε να έχει δημιουργήσει διαφορετικές ανάγκες και διαφορετικό τρόπο προσέγγισης στο συγκεκριμένο ζήτημα. Το κυριότερο είναι, ότι, εκ μέρους ευρωπαϊκής ένωσης πρέπει να διαμορφωθούν και να αναπτυχθούν νέα συνεργαζόμενα δίκτυα, ούτως ώστε να καταπολεμηθούν, οι όποιες απειλές μέσα από μία βαθύτερη στρατηγική εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλωστε, οι απειλές και οι προκλήσεις που σχετίζονται με την Ευρωπαϊκή Ένωση τα τελευταία χρόνια όλο και πληθύνονται, καθώς τα ζητήματα που αφορούν και σχετίζονται με αυτήν είναι όλο και περισσότερα.

Όπως προκύπτει από τα μέχρι τώρα δεδομένα, η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει όλο και μεγαλύτερες προκλήσεις και αυτό είναι γεγονός, ότι συμβαίνει από το 2008 και έπειτα με την αρχή, να αποτελεί την οικονομική κρίση, που έπληξε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και αργότερα όπου υπήρξαν τρομερές εξωγενείς προκλήσεις και ενδογενείς αδυναμίες, οι οποίες δημιούργησαν περισσότερα προβλήματα σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και στα κράτη αυτής. Για πρώτη φορά υπήρξε τεράστια αβεβαιότητα μεταξύ των σχέσεων της ευρωπαϊκής ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και αυτό συνέβη από τη στιγμή που ο Πρόεδρος Trump κέρδισε τον προεδρικό θώκο της Αμερικής. Είναι σημαντικό, το γεγονός, ότι υπάρχει τα τελευταία χρόνια μεγάλη αβεβαιότητα, η οποία έχει δημιουργηθεί λόγω της αλλαγής του πολιτικού σκηνικού στην Αμερική και της νέας ηγεσίας που έχει

δημιουργηθεί. Επιπλέον, η επιρροή της Αμερικής, όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι τεράστια ιδιαίτερα σε ζητήματα, που σχετίζονται με τη νοτιοανατολική Μεσόγειο, με τη σχέση με τη Ρωσία, με το Ιράν, με το Ισραήλ και πολλά άλλα ζητήματα. Επίσης, είναι πολύ σημαντικό, το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, οφείλει να αντιληφθεί, ότι η Αμερική, αποτελεί έναν τεράστιο στρατηγικό σύμμαχο, ο οποίος πρέπει να διατηρηθεί και να μη διαταραχθούν οι σχέσεις εκ νέου.

Από τεράστια σημασία διέπεται το γεγονός για την Ευρωπαϊκή Ένωση, πως η Ρωσία αποτελεί μία από τις σημαντικότερες προκλήσεις για την ίδια, καθότι η Ρωσία έχει φανεί ότι δεν διστάζει σε πολλές περιπτώσεις να φανερώσει την πυγμή της όταν αντιλαμβάνεται ότι απειλούνται τα συμφέροντα της, κάτι που δείχνει άλλωστε και η επέμβαση της στο ζήτημα της Συρίας. Σε κάθε περίπτωση, η Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να λειτουργήσει με διαφορετικό τρόπο, σχετικά με τη Ρωσία, να αντιληφθεί ότι η επιρροή της σχετικά με ζητήματα που αφορούν την ίδια είναι τεράστια και κυρίως να αντιμετωπιστεί με ορθό τρόπο, η Ρωσία, σχετικά με ζητήματα που σχετίζονται με την ενότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι λογικό να υπάρχουν κατά καιρούς διαφορετικές θέσεις μεταξύ των κρατών-μελών, της ευρωπαϊκής ένωσης και της Ρωσίας και άλλων χωρών, αλλά είναι πολύ σημαντικό, να υπάρχει η ενότητα μεταξύ ευρωπαϊκής ένωσης και Ρωσίας, ούτως ώστε να μη διαταραχθούν ακόμη περισσότερο οι σχέσεις των δύο. Εκτός αυτού, ένα από τα μεγαλύτερα ζητήματα τα οποία αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι η κατάσταση στην νοτιοανατολική Μεσόγειο και γενικότερα όλο αυτό που συμβαίνει σχετικά με τα ενεργειακά κοιτάσματα και με τον τομέα της ενέργειας. Για αυτό, η Ευρωπαϊκή Ένωση, οφείλει να προστατεύσει τα κράτη της που βρίσκονται στη νοτιοανατολική Μεσόγειο, πρέπει σε κάθε περίπτωση να αντιμετωπίσει την αστάθεια όσον αφορά τη περιοχή και να θωρακίσει τα συμφέροντα της.

1. Πολιτικές Ασφαλείας στον Ευρωπαϊκό χώρο

1.1. Οι προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ΕΕ

Η ΕΕ έχει προσπαθήσει να φανερώσει κάποιες λύσεις σχετικά με όλες τις προκλήσεις, ούτως ώστε να μπορέσει να επιβάλει την παρουσία της στην Ανατολική Μεσόγειο. Σε γενικότερα πλαίσια, πάρα πολλά κράτη ερίζουν σχετικά με την περιοχή και με τα ενεργειακά κοιτάσματα, αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να έχει κυρίαρχο ρόλο και κυρίως να προστατεύσει τα κράτη της. Τα κυριότερα από αυτά είναι η Κύπρος και η Ελλάδα, τα οποία βρίσκονται στην περιοχή. Έως τώρα, οι ενέργειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς αυτό, δεν ήταν ιδιαίτερα πολλές και για αυτό το λόγο, κάποια κράτη προσπαθούν να εκμεταλλευτούν αυτή την αδράνεια και να επιβάλλουν την παρουσία τους στην περιοχή (Τζόκας, 2006).

Επίσης τεράστια απειλή που σχετίζεται με την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι η Τουρκία, η οποία είναι μία από τις μεγαλύτερες απειλές, καθότι οι προκλήσεις από πλευράς της είναι συνεχόμενες, είναι όλο και πιο έντονες και δημιουργούν πολλά προβλήματα γενικότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε κάθε περίπτωση, ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα τα οποία οφείλει να αντιμετωπίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα όργανα της είναι η αντιμετώπιση της Τουρκίας, η οποία αποτελεί ένα από τα δυσκολότερα προβλήματα που έχουν προκύψει τα τελευταία χρόνια σχετικά με όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Για να συμβεί όμως αυτό, χρειάζεται ενότητα μεταξύ όλων, των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μία ενότητα η οποία δεν υπήρχε τα τελευταία χρόνια, καθώς προέκυψαν πολλές κρίσεις και πάρα πολλά προβλήματα με κυριότερο αυτών, να είναι το οικονομικό ζήτημα, αλλά και το προσφυγικό ζήτημα, το οποίο έχει προκύψει τα τελευταία χρόνια. Σε κάθε περίπτωση, όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να λειτουργούν ενωμένα, πρέπει να σταματήσει να υπάρχει έλλειψη της ενότητας και πρέπει να δημιουργήσουν ένα ισχυρό πόλο στην Ευρωπαϊκή Ένωση ούτως ώστε να περάσουν όλα τα παραπάνω προβλήματα και να κυριαρχήσουν στην περιοχή της Μεσογείου (Μούσης, 2005).

Είναι πολύ σημαντικό επίσης να υπάρξει μια στρατηγική ενέργειας εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία θα διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο, για να εδραιωθεί και να ηγηθεί ακόμη περισσότερη, η Ευρωπαϊκή Ένωση και κυρίως αυτήν να μην έχει παθητικό ρόλο σχετικά με τα τεκταινόμενα της. Είναι προφανές, ότι τα προβλήματα και οι προκλήσεις που υπάρχουν τα τελευταία χρόνια, είναι όλο και

περισσότερο για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για αυτό το λόγο πρέπει να υπάρξει, διαφορετική στρατηγική εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτως ώστε να επανακαθορίσει το κύρος και την επιρροή της σε όλο τον κόσμο. Όλο αυτό, μπορεί να συμβεί μέσα από την καλύτερη στρατηγική και πολιτική ασφάλειας, εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία πρέπει να εστιάσει στη συγκεκριμένη στρατηγική για να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις και τις απειλές, κάτι που πρέπει να ‘αγκαλιάσουν’ όλα τα κράτη μέλη (Μπέλλου, 2006).

1.2.Οι προκλήσεις και οι απειλές

Όπως προκύπτει υπάρχουν προκλήσεις και απειλές τις οποίες για να υπερκεράσουν οφείλουν να συνεργαστούν απαραίτητα όλα τα κράτη της Ένωσης. Από όλα τα παραπάνω κρίνεται απαραίτητο να υπάρξει μία ενιαία ευρωπαϊκή στρατηγική, η οποία ευρωπαϊκή στρατηγική θα βασίζεται, σε συγκεκριμένες πρακτικές σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα Ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Είναι πάρα πολλές οι παγκόσμιες προκλήσεις και οι βασικές απειλές τις οποίες έχουν να αντιμετωπίσει τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτι που σχετίζεται γενικότερα με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την πορεία που ακολουθεί τελευταία χρόνια (Μαυρίκος, 2008).

1.2.1.Τρομοκρατία

Ένα από τα βασικότερα πράγματα τα οποία οφείλει να αντιμετωπίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα οποία έχουν εξελιχθεί ακόμη περισσότερο τα τελευταία χρόνια είναι το ζήτημα της τρομοκρατίας το οποίο έχει αναπτυχθεί περαιτέρω, καθότι υπάρχουνε συνεχή τρομοκρατικά χτυπήματα στον Ευρωπαϊκό χώρο. Είναι πολύ σημαντικό το γεγονός να αντιμετωπίσουν άμεσα θέματα τρομοκρατίας, καθότι τα προηγούμενα χρόνια εντάθηκε περαιτέρω το πρόβλημα στον Ευρωπαϊκό χώρο και σε όλα τα κράτη-μέλη (Σακελαρόπουλος, 2008).

1.2.2.Ασφάλεια στον κυβερνοχώρο

Επιπλέον είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει ασφάλεια στον κυβερνοχώρο, ούτως ώστε να αντιμετωπίζονται οι τρομοκρατικές επιθέσεις και οι διαδικτυακές επιθέσεις, να πάψουν να υφίστανται, ώστε να μην συνεχίσουν να δημιουργούν

προβλήματα. Είναι πάρα πολλές οι περιπτώσεις όπου τα κράτη-μέλη τα τελευταία χρόνια αντιμετωπίζουν προβλήματα σχετικά με τον κυβερνοχώρο τους (Μαυρίκος, 2008).

1.2.3.Ενεργειακή ασφάλεια

Εκτός όλων των άλλων είναι απαραίτητο να υπάρχει ακόμη μεγαλύτερη ενεργειακή ασφάλεια, γιατί μέσω της ενεργειακής ασφαλείας υπάρχει μέγιστη δυνατή προστασία για όλους τους πολίτες και κυρίως, η διασφάλιση των συμφερόντων των κρατών-μελών. Για αυτό το λόγο, μέσα από τις πολιτικές της η ευρωπαϊκή ένωση πρέπει να θωρακίσει την ενεργειακή ασφάλεια και να προστατέψει τα κράτη τα οποία σχετίζονται με θέματα ενεργειακής ασφαλείας, ιδιαίτερα αυτή την εποχή στην Ανατολική Μεσόγειο (Σακελαρόπουλος, 2008).

1.3.Τα λειτουργικά προβλήματα της στρατηγικής της ΕΕ

- 1.Η αναποτελεσματικότητα μιας σταθερής στρατηγικής
- 2.Οι διαφορετικές προσαρμογές των κρατών μελών σχετικά με τους κανονισμούς
- 3.Οι μεγάλες οικονομικές διαταραχές.
- 4.Η πολιτική διαχείριση της κρίσης στην ΕΕ
- 5.Οι απειλές και οι προκλήσεις οδηγούν στην αποκάλυψη διαφόρων προβλημάτων.
- 6.Υπάρχουν δυσλειτουργίες του ευρωπαϊκού μηχανισμού λήψης αποφάσεων.
- 7.Το έλλειμμα οραματικής και αποφασιστικής ευρωπαϊκής ηγεσίας
- 8.Οι ασάφειες και η ελαστικότητα του κανονιστικού πλαισίου της ΕΕ (Σακελαρόπουλος, 2008).

1.4.Οι στρατηγικές ασφαλείας

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θεσπίσει την στρατηγική ασφαλείας, ούτως ώστε να υπάρξει ένας συγκεκριμένος πόλος σταθερότητας σε όλη την ένωση και κυρίως να δημιουργηθεί ένα ισχυρό πλαίσιο, για τη σχέση μεταξύ Ανατολής - Νότου και Βορρά. Όλα αυτά διαδραματίζονται, καθότι υπάρχουνε διαρκείς συγκρούσεις και

αντιμετώπιση των κρίσεων, σε πάρα πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση, βρίσκεται αντιμέτωπη με όλο και περισσότερες απειλές και προκλήσεις. Οι απειλές και οι προκλήσεις αφορούν διάφορα κράτη τα οποία πρέπει να προστατευτούν ακόμη περισσότερο, ώστε να αντιμετωπίσουν τις εγκληματικές ενέργειες και διάφορες άλλες απειλές. Για αυτό το λόγο, έχει δημιουργηθεί μία συγκεκριμένου τύπου ασφάλεια, σε έναν διαρκώς μεταβαλλόμενο κόσμο, ούτως ώστε να διαφοροποιηθεί ο πλανήτης και γενικότερα, να διαφοροποιηθούν οι αξίες που πρεσβεύουν την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με τις απειλές που αντιμετωπίζει. Η Ευρώπη γενικότερα κρίνεται απαραίτητο, να ανταπεξέλθει σε τέτοιου είδους προκλήσεις και απειλές και κυρίως να προσπαθήσει να αντιμετωπίσει την ανασφάλεια και τις συγκρούσεις (Patomäki, 2013).

Το βασικότερο είναι η ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας να ενισχυθεί για να αντιμετωπίσει τις οποίες κρίσεις και να οικοδομήσει τέτοιο χαρακτήρα ούτως ώστε να προάγει την Ειρήνη, μέσα από την προσέγγιση στην εξωτερική πολιτική στην πολιτική ασφάλειας. Για να εξασφαλιστεί η ασφάλεια πρέπει να ανταποκριθούν όλο το περισσότερο στις προσδοκίες των πολιτών και κυρίως να αποκτήσουν στρατηγική σκέψη και αποτελεσματικότητα. Για να γίνει πραγματικότητα όλο αυτό, πρέπει να υπάρξει άμεση επίλυση των συγκρούσεων, να απαιτηθεί η ενεργή σύμπραξη στους περιφερειακούς παράγοντες, ούτως ώστε, να προαχθεί το κοινό συμφέρον και η Ειρήνη. Γενικότερα οι κυβερνήσεις είναι σημαντικό να αναλάβουν την ευθύνη των πράξεων τους και κυρίως να προστατεύσουν τους πολίτες τους και για αυτό το λόγο υπάρχουν συγκεκριμένες αρχές και δεσμεύσεις, οι οποίες προκύπτουν από τον οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, ούτως ώστε να υπάρχει σεβασμός στην κυριαρχία, την ανεξαρτησία και την εδαφική ακεραιότητα όλων των κρατών. Δεν είναι τυχαίο ότι το σύνολο των ενεργειών που ανέλαβε η Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με τον τομέα ασφαλείας, συνδέεται πρωτίστως με τους στόχους εκ μέρους του οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και για αυτό το λόγο πρέπει με κάποιο τρόπο να αντιμετωπίσουν τις παγκόσμιες προκλήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτως ώστε να εξασφαλιστούν οι ειρηνικές σχέσεις μεταξύ των κρατών. Επιπροσθέτως πρέπει να υπάρχουν τα συγκεκριμένα μέτρα για την ασφάλεια και την προστασία από τους κινδύνους, ενώ είναι σημαντικό να υπάρχουν διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες οι οποίες θα προάγουν την Ειρήνη και τη συνεργασία των κρατών (Τσούκαλης, 2014).

Το βασικότερο γεγονός είναι, ότι υπάρχουν προβλήματα όπως αυτό της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος, τα οποία απειλούν την Ευρωπαϊκή Ένωση και γενικότερα τα Ευρωπαϊκά κράτη, καθότι λειτουργούν με τέτοιο τρόπο, ούτως ώστε να κυριαρχήσουν στην αγορά, να συνεχίσουν την δράση τους αδιαφορώντας για την ΕΕ και τους κανόνες της. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να αντιληφθούν ότι η τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα αποτελούν πάρα πολύ σημαντικές απειλές για τη ζωή όλων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ είναι σημαντικό ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση να δημιουργήσει τις στρατηγικές και τις συνθήκες ούτως ώστε να αντιμετωπίσει σημαντικά προβλήματα. Δεν είναι τυχαίο ότι όσον αφορά αυτά η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πραγματοποιήσει τεράστια πρόοδο μέσα από τις στρατηγικές και την εξωτερική πολιτική ενώ υφίσταται και η αντιτρομοκρατική στρατηγική η οποία θεσπίστηκε ήδη από το 2005. Επίσης, σημαντικό σε όλο αυτό, έχει το να υπάρξει διάλογος όλων των κρατών μελών, ώστε να περιοριστούν τα όποια προβλήματα και κυρίως να ενισχυθούν με συμπράξεις, με γειτονικά κράτη, ούτως ώστε να υπάρχουν τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα σχετικά με τις όποιες απειλές. Είναι γεγονός ότι από αυτό και μόνο είναι φανερό ότι υπάρχουν τεράστιες προκλήσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για τα κράτη και για αυτό το λόγο πρέπει να υπάρξει όσο το δυνατόν καλύτερος συντονισμός, μεγαλύτερη διαφάνεια και μεγαλύτερη ευελιξία σε Εθνικό και Ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτή είναι τεράστια ανάγκη η οποία έχει προκύψει για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη της (Τσούκαλης, 2014).

Μία ακόμη σημαντική πρόκληση, η οποία απορρέει, από τα μέχρι τώρα δεδομένα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι η ασφάλεια στον κυβερνοχώρο, από την οποία έχει υπάρξει μια ψηφιακή στρατηγική και ασφάλεια στη κοινωνία της πληροφορίας, από το 2006, ούτως ώστε να αντιμετωπίσει τα όποια προβλήματα απορρέουν από το διαδίκτυο. Το βασικότερο είναι να υπάρξει διεθνής συνεργασία των κρατών μελών και να ενισχυθεί περισσότερο, η συνεργασία τους, ούτως ώστε να υπάρχουν τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα σχετικά με το ζήτημα (Patomäki, 2013).

Ένα εξίσου πολύ σημαντικό πρόβλημα είναι η ενεργειακή ασφάλεια και κυρίως η ενεργειακή εξάρτηση που μαστίζει την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη της από το φυσικό αέριο της Ρωσίας. Για αυτό το λόγο υπάρχουν πάρα πολύ μεγάλες προκλήσεις ασφαλείας και κυρίως πρέπει να υπάρχει μία συγκεκριμένη ενεργειακή στρατηγική, η οποία κρίνει απαραίτητο, την διαφοροποίηση στο ζήτημα του Εφοδιασμού των κρατών μελών. Όπως προκύπτει η ενέργεια είναι ένας βασικός συντελεστής των σχέσεων

μεταξύ Ρωσίας και ευρωπαϊκής ένωσης και για αυτό το λόγο πρέπει να υπάρξουν διαφορετικές δράσεις, ούτως ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να μην εξαρτάται τόσο πολύ από τη Ρωσία σχετικά με το φυσικό αέριο. Άλλωστε το ενεργειακό ζήτημα είναι ένα από τα μεγαλύτερα που υπάρχουν σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθότι η ενεργειακή απόδοση, οι παγκόσμιες αγορές, η διαφάνεια και η ευημερία των κρατών είναι από τα σημαντικότερα ζητήματα που οφείλει να υπερκεράσει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Σίγουρα η Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει προβεί σε σημαντικές βελτιώσεις στο πλαίσιο της τα τελευταία χρόνια, αλλά παρόλα αυτά πρέπει να υπάρχει μία πιο δυναμική ευρωπαϊκή στρατηγική ασφαλείας, ούτως ώστε να αξιοποιηθούν όλες οι χώρες και να υπάρξει μεγαλύτερη δράση εκ μέρους των κρατών μελών (Τσούκαλης, 2014).

1.5.Η σταθερότητα και οι διμερείς συνθήκες

Εξίσου σημαντικό σε όλα αυτά είναι να βελτιωθεί η σταθερότητα, εντός και εκτός ευρωπαϊκής ένωσης, να υπάρχουν συνεχείς διμερείς πολιτικές, οι οποίες αντιμετωπίζουν τις συγκρούσεις και κυρίως να αναλάβει ηγετικό ρόλο, η Ευρωπαϊκή Ένωση σε όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με την Ανατολική Μεσόγειο. Άλλωστε, τα προηγούμενα χρόνια, έγινε περισσότερο εμφανές, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει να αντιμετωπίσει πολλά περισσότερα ζητήματα, σχετικά με την Ανατολική Μεσόγειο τα οποία συσχετίστηκαν με την πολιτική ασφάλειας και άμυνας, με τη μετανάστευση, με τους τομείς ενέργειας, με τις περιφερειακές συγκρούσεις και διάφορα άλλα ζητήματα. Για αυτό το λόγο η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συμμετέχει πλήρως σχετικά με όλα αυτά που μαστίζουν την Ανατολική Μεσόγειο, να προσπαθεί να λειτουργεί ερμηνευτικά σχετικά με την περιοχή και κυρίως να προστατεύσει όλα τα κράτη τα οποία έχουν γίνει αποδέκτες απειλών όσον αφορά την ασφάλειά τους. Επιπλέον ένα από τα βασικότερα ζητήματα είναι ότι μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να υπάρξει ακόμη μεγαλύτερη περιφερειακή ασφάλεια, να υπάρξει σταθεροποίηση σε όλες τις χώρες της ένωσης και κυρίως, να δημιουργηθεί ένα πλέγμα ανάπτυξης και ασφαλείας για όλους. Ουσιαστικά όμως, για να ανταποκριθεί ακόμη περισσότερο η Ευρωπαϊκή Ένωση σε όλο αυτό το μεταβαλλόμενο περιβάλλον, στον τομέα της Ασφάλειας πρέπει να δημιουργήσει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, όσον αφορά τα κράτη-μέλη της ευρωπαϊκής ένωσης και γενικότερα τον κόσμο (Patomäki, 2013).

1.6. Η αντιμετώπιση των προκλήσεων και η αποτελεσματικότητα

Το να υπάρξει μία πιο αποτελεσματική Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία θα αντιμετωπίσει τις προκλήσεις και τα όποια προβλήματα είναι πολύ σημαντικό ούτως ώστε, να εξακολουθεί αυτήν να εξελίσσεται και αυτό μπορεί να γίνει μόνο από τη στιγμή που θα βελτιωθεί η συνοχή και ο συντονισμός όσον αφορά τη λήψη περισσότερων στρατηγικών αποφάσεων. Γενικότερα όμως, μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να προάγεται η Ειρήνη και κυρίως να αντιμετωπίζονται τα όποια συγκρουσιακά συστήματα. Όλα αυτά καθιστούν απαραίτητη την Εμπορική και οικονομική συνεργασία, τον διάλογο και τη διαμεσολάβηση της ευρωπαϊκής ένωσης, ιδιαίτερα σε περιοχές που υπάρχουν συγκρούσεις. Άλλωστε, η Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσα από τις πράξεις της και κυρίως μέσα από την παροχή ουσιαστικής βοήθειας αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι, της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας στην Ευρώπη, κάτι όμως που δεν είναι τόσο απλό, καθώς αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να προσπαθεί να καθορίσει τα ζητήματα που αφορούν το δικό της πεδίο δράσης, μέσα από τη διαμόρφωση των κατάλληλων στρατηγικών. Πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι πρέπει να υπάρχει συνεργασία μεταξύ των κρατών, ούτως ώστε να καταστρώνουν εθνικές στρατηγικές και κυρίως να ακολουθούν συγκεκριμένη στρατηγική πλευση ιδιαίτερα σε περιπτώσεις όπου κρίνεται απαραίτητο λόγω επικίνδυνων γειτόνων (Μαρής, 2020).

1.7. Η εμπλοκή της ΕΕ σχετικά με τους επιθετικούς γείτονες

Επίσης τεράστια σημασία έχει να υπάρχει μεγαλύτερη εμπλοκή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τις γειτονικές χώρες, ούτως ώστε να αντιμετωπίζονται οι απειλές για την ασφάλεια και κυρίως να ενισχύεται η ευημερία και η σταθερότητα μεταξύ των χωρών, άρα και η ασφάλεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για αυτό το λόγο, πρέπει να υπάρχουν διμερείς, πολυμερείς συμφωνίες και τομείς συνεργασίας οι οποίοι σχετίζονται με την ενεργειακή ασφάλεια και η οποία θα οδηγήσει στη μακροπρόθεσμη σταθερότητα της ένωσης και των κρατών μελών. Τα τελευταία χρόνια υπάρχουν όλο και περισσότερες συγκρούσεις σχετικά με το ενεργειακό πεδίο και αυτό το καθιστά απαραίτητη την επέμβαση εκ μέρους ευρωπαϊκής ένωσης, ούτως ώστε να εξομαλύνει

την κατάσταση σχετικά με την περιοχή. Για να συμβεί βέβαια αυτό, πρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να συνεργαστεί με τους κατάλληλους συμμάχους, ούτως ώστε να έχει τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα σχετικά με το ενεργειακό πεδίο. Επιπλέον διέπεται από σημασία να βελτιωθεί η νομιμότητα και η αποτελεσματικότητα σχετικά με αυτό το πεδίο. Σε όλο αυτό φυσικά ζωτικό ρόλο διαδραματίζει το συμβούλιο ασφαλείας, το οποίο οφείλει να διατηρεί τη διεθνή Ειρήνη και ασφάλεια και για αυτό το λόγο πρέπει να επιφορτιστεί με συγκεκριμένες αρμοδιότητες ώστε να επιτυγχάνεται αυτό στο μέγιστο δυνατό βαθμό (Μαρής, 2020).

2.Οι οργανισμοί και όλοι οι μηχανισμοί ασφάλειας της ΕΕ

2.1.Ο οργανισμός για την ασφάλεια και την συνεργασία

Σε αυτό έχει συμβάλει σε πολύ μεγάλο βαθμό οργανισμός για την ασφάλεια και την συνεργασία στην Ευρώπη ο οποίος συγκροτήθηκε το 1995 μέσα από διάφορες διεργασίες, ούτως ώστε να δημιουργήσει συνθήκες ασφάλειας μέσα από τη συνεργασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επιπροσθέτως επικρατεί ένα ιδιαίτερο κλίμα σχετικά με τις Διεθνείς Σχέσεις μετά από αυτό τον οργανισμό, ούτως ώστε να υπάρχει πάντοτε πολιτικός διάλογος για τρία ζητήματα σχετικά με τη διεθνή ασφάλεια τα οποία αφορούν:

1. τη πολιτική και στρατιωτική σημασία
2. την οικονομική και περιβαλλοντική σημασία
3. την ανθρώπινη διάσταση.

Πάρα πολύ οργανισμοί συγκροτήθηκαν, ούτως ώστε να δημιουργηθούν νέες πολιτικές ασφαλείας και ένα διαφορετικό πλάνο σχετικά με τους τομείς ασφαλείας για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Βέβαια όλες οι αποφάσεις που λαμβάνονται είναι πολιτικές και όχι νομικά δεσμευτικές, αλλά παρόλα αυτά, η αποτελεσματικότητα τους κρίνονται από τη γενικότερη στάση που υπάρχει εντός ευρωπαϊκής ένωσης σχετικά με αυτές τις αποφάσεις. Τα κοινοβούλια των κρατών συμμετέχουν στα συμβούλια ασφαλείας ούτως ώστε να αναπτύσσονται δραστηριότητες οι οποίες είναι απαραίτητες για την υλοποίηση των δεσμεύσεων. Ένα από τα βασικότερα ζητήματα είναι ότι συνεχώς αναπτύσσονται δράσεις για να αντιμετωπιστούν οι όποιες κρίσεις σχετικά με την ασφάλεια ενώ είναι σημαντικό ότι προάγονται δράσεις για να εκτονωθεί η ένταση που επικρατεί μεταξύ των χωρών ώστε να επικρατήσει η Ειρήνη, η σταθερότητα και η ασφάλεια για όλους. Επιπροσθέτως έχουν υπάρξει πολλές περισσότερες δράσεις ούτως ώστε η Ευρώπη να είναι πλήρως κατοχυρωμένη και τα κράτη να διέπονται από τη μέγιστη δυνατή ασφάλεια ώστε να μην υπάρχουν οποιεσδήποτε εξωτερικές απειλές και η ανασφάλεια για αυτά (Λυμπερόπουλος, 2005).

2.2.Εξωτερικές απειλές η εσωτερική ανασφάλεια

Η Ευρωπαϊκή Ένωση τα τελευταία χρόνια βρίσκεται μπροστά σε μία δύσκολη καμπή της ιστορίας της καθώς, υπάρχουν πάρα πολλές απειλές σχετικά με την

ασφάλεια και κίνδυνοι που αφορούν όλα τα κράτη αυτής. Οι εξωτερικές απειλές και η εσωτερική ασφάλεια έχουν προκύψει τα τελευταία χρόνια μετά από σωρεία ζητημάτων που πρέπει να ρυθμίσει όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθότι φαίνεται ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα από τη στάση της χάνει την εξωτερική της επιρροή και προσπαθεί να αντιμετωπίσει τη σκληρή πραγματικότητα μέσα από διαφορετικό τρόπο με πολύ διαφορετικά μέσα σε σχέση με το παρελθόν. Δεν είναι τυχαίο ότι ο πόλεμος της Συρίας και ο κίνδυνος από τους τζιχαντιστές έχουν αυξήσει σε πολύ μεγάλο βαθμό τις μεταναστευτικές ροές και έχει ενισχύσει το φόβο που απορρέει από την τρομοκρατία. Από την άλλη η Ρωσία παρότι αντιμετωπίζει κάποια οικονομικά προβλήματα κερδίζει ήδη έδαφος στην Κριμαία και εδραιώνει τον ανταγωνισμό της σχετικά με τη δύση. Επιπροσθέτως από τη μεριά της Αμερικής ακολουθείται μία διαφορετική στάση η οποία σε καμία περίπτωση δεν συνάδει με την υπόσταση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής με την στήριξη της, η οποία κατά το παρελθόν ήταν δεδομένη προς την Ελλάδα και προς η Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλα αυτά δημιουργούν μία διαφορετική πραγματικότητα σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί όσον αφορά τις απειλές που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και κυρίως με τον τρόπο που πρέπει αυτή να λειτουργήσει, ούτως ώστε να δημιουργηθεί μία καλύτερη κατάσταση υπέρ της (Λυμπερόπουλος, 2005).

Τα τελευταία χρόνια έχουν υπάρξει αλληπάλληλες κρίσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι οποίες αυξήθηκαν με το μεταναστευτικό, με την άνοδο του λαϊκίστικου κόμματος και με την έξοδο της Βρετανίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλα αυτά έχουν δημιουργήσει μία αίσθηση αμφισβήτησης του ευρωπαϊκού οικοδομήματος και κυρίως την επιρροή που έχει η ευρωπαϊκή ένωση σε όλο τον κόσμο. Όμως, έχουν υπάρξει συζητήσεις και κατευθύνσεις, ούτως ώστε να ενισχυθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση σε σχέση με τις απειλές και όλα αυτά τα εμπόδια τα οποία δημιουργούν αρνητικές εντυπώσεις για την ίδια και για τα κράτη μέλη. Επιπλέον η Γαλλία και η Γερμανία, το 2016 με τη σύνοδο κορυφής στην Μπρατισλάβα, παρουσίασαν την πρόθεσή τους να ενισχυθεί η ευρωπαϊκή άμυνα, καθότι τα κράτη της χρήζουν περαιτέρω προστασίας και ασφάλειας διότι, περιβάλλονται από συνέχεις κινδύνους οι οποίοι τους αφήνει εκτεθειμένους. Όλοι οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά καιρούς εμφανίζουν μεγάλες διαφορές όσον αφορά τις απόψεις του αλλά σε αυτή την περίπτωση υπήρχε μεγαλύτερη σύγκλιση όσον αφορά τις εσωτερικές απειλές και κυρίως τη δυσανεξία

που υπάρχουν στις κυβερνήσεις των κρατών-μελών λόγω των ζητημάτων που έχουν προκύψει το τελευταίο διάστημα(Μπέλλου, 2006).

Για αυτό το λόγο κρίθηκε απαραίτητο να υπάρχει σύμπνοια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να υπάρχουν κοινές αντιλήψεις για τους κινδύνους που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και κυρίως να υπάρξει μία κοινή Εθνική στρατηγική σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και όλα τα κράτη της. Επιπροσθέτως όπως έχει προκύψει τα τελευταία χρόνια είναι σημαντικό να υπάρχει μία κοινή γραμμή σχετικά με τους κινδύνους ιδιαίτερα όσον αφορά τις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου οι οποίες ήταν πιο αποδυναμωμένες οικονομικά και αντιμετώπιζαν τις πρώτες συνέπειες των μεταναστευτικών ροών και γενικότερα του προσφυγικού προβλήματος. Από την άλλη υπάρχουν και οι χώρες της ανατολικής Ευρώπης οι οποίες τοποθετούνται πολύ πιο κοντά στη Ρωσία και οι όποιες ανησυχούν πολύ περισσότερο για τις σχέσεις Ρωσίας με την Ουκρανία. Όμως οι χώρες που βρίσκονται δυτικά στην Ευρώπη, απειλείται η εσωτερική τους ασφάλεια από την τρομοκρατία και την αποτίμηση των μεταναστών στις κοινωνίες τους οι οποίες δημιουργούν ακόμη περισσότερα προβλήματα. Όπως προκύπτει από τα παραπάνω είναι σημαντικό να μην αποδυναμώνεται η Ευρώπη και η Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί έτσι ενισχύονται οι μεγάλες ανταγωνίστριες δυνάμεις όπως είναι η Κίνα και η Ρωσία και αυτό δίνει μία διαφορετική εντύπωση όσον αφορά στις ανταγωνίστριες δυνάμεις με την κατάσταση που επικρατεί στην Ευρώπη(Μπέλλου, 2006).

2.3.Οργανισμός για την επιβολή του νόμου

Ο οργανισμός της ευρωπαϊκής ένωσης για τη συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου, ο λεγόμενος και Europol, είναι αυτός ο οποίος βοηθά τις εθνικές αρχές επιβολής του νόμου ώστε να καταπολεμήσουν τα σοβαρά διεθνή έγκλημα και την τρομοκρατία ενώ έχει εγκριθεί το 1999 ως προς την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου. Μέσα από το συγκεκριμένο οργανισμό υπάρχει συνεργασία για να δημιουργηθεί μία ασφαλέστερη Ευρώπη μέσα από την υποστήριξη των επιχειρήσεων μέσω της επιβολής του νόμου μέσα από τον κόμβο πληροφοριών για τις εγκληματικές δραστηριότητες. Επιπλέον υφίσταται το κέντρο εμπειρογνωμοσύνης το οποίο λειτουργεί με τέτοιο τρόπο ώστε να επιβάλει το νόμο. Η Europol απασχολεί περίπου 180 άτομα, αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα κέντρα σχετικά με τις εγκληματικές

δραστηριότητες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ χρησιμοποιούν σύγχρονα εργαλεία για να μπορέσουν να συγκεντρώσουν τα απαραίτητα στοιχεία και να υπάρξει μεγαλύτερη αποδοτικότητα στον τομέα εργασίας τους. Ουσιαστικά λειτουργούν μέσα από τέτοιο τρόπο με συγκεκριμένη στρατηγική, ώστε να διασφαλίζουν την αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των εθνικών υπηρεσιών και την επιβολή του νόμου και άλλων φορέων ιδιαίτερα όσον αφορά το σοβαρό διεθνές και οργανωμένο έγκλημα κάτι που μπορεί να βασιστεί και να αξιολογηθεί με βάση τις απειλές και το οργανωμένο έγκλημα. Επιπλέον ωφελούνται από αυτό όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οποία δέχονται τη στήριξη της καθόλη τη διάρκεια του χρόνου, όλες οι κρατικές υπηρεσίες και ιδιωτικές εταιρείες που συνεργάζονται με τη Europol αλλά και τα κράτη μέλη τα οποία αντιμετωπίζουν πολύ πιο αποτελεσματικά όλες τις εγκληματικές απειλές(Λυμπερόπουλος, 2005).

2.4.Η Cerpol και η σημασία της

Επιπλέον εκτός όλων των παραπάνω διέπεται από τεράστια σημασία το γεγονός ότι χορηγεί με επιδοτήσεις τα εθνικά ιδρύματα κατάρτισης, συνεργάζεται με τρίτες χώρες στο πλαίσιο των συμφωνιών εργασίας, καταρτίζει στελέχη και ενσωματώνει την έρευνα στην κατάρτιση. Μέσα από την Cerpol γίνεται πραγματικότητα η ευρωπαϊκή και διεθνής συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου, μέσω της κατάρτισης, καθότι η ίδια προσπαθεί να συμβάλει στην αντιμετώπιση όλων των ευρωπαϊκών και παγκόσμιων Συστημάτων ασφαλείας, μέσα από την ενίσχυση της συνεργασίας με την ανταλλαγή των καλών πρακτικών των γνώσεων και της τεχνογνωσίας. Επιπροσθέτως μέσα από βασικές αξίες που σχετίζονται με την καινοτομία, την ποιότητα, την επαγγελματική αριστεία, την ικανότητα αντίδρασης και τον πλήρη σεβασμό στα θεμελιώδη δικαιώματα. Διακρίνεται με τα μέχρι τώρα δεδομένα ότι στις Ευρωπαϊκές υπηρεσίες που σχετίζονται με τους τομείς ασφαλείας κρίνεται απαραίτητη η συνεργασία μεταξύ αυτών και των κρατών-μελών ούτως ώστε η αποτελεσματικότητα να είναι η μέγιστη δυνατή. Το αποτέλεσμα του οργανισμού αυτού αφορά την κατάρτιση των λειτουργιών της επιβολής του νόμου, ο οποίος δημιουργήθηκε το 2016 ενώ προσπαθεί να συμβάλει στην ασφάλεια της ευρωπαϊκής ένωσης και να διευκολύνουν τη συνεργασία και την ανταλλαγή των γνώσεων για την λειτουργία επιβολής του νόμου.

Υπάρχουν άλλωστε πάρα πολλά ζητήματα που σχετίζονται με τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τους τομείς της Ασφάλειας και ειδικότερα ζητήματα που σχετίζονται με το σοβαρό και το οργανωμένο έγκλημα. Το έργο της Cerol αφορά τις λειτουργίες της επιβολής του νόμου στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις προτεραιότητες του τομέα της Ασφάλειας, την ανταλλαγή των Πληροφοριών και κυρίως την διασφάλιση ότι θα αντιμετωπιστούν οι απειλές και όλοιαντοί οι προβληματισμοί που σχετίζονται με την Ευρωπαϊκή Ένωση και με την εύρυθμη λειτουργία των κρατών-μελών της. Επιπροσθέτως από τα μέχρι τώρα νομοθετικά κείμενα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προσπαθούν να διασφαλίζουν τις σοβαρές απειλές για την ασφάλεια μέσα από τη συλλογική αντιμετώπιση η οποία αφορά την αντιμετώπιση των απειλών από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλα αυτά σχετίζονται με τις στοχευμένες δραστηριότητες εκ μέρους των κρατών-μελών ούτως ώστε να ανταποκρίνονται όλα τα παραπάνω στις ανάγκες που αυτά έχουνε μέσα από τη δημιουργία μιας στρατηγικής εσωτερικής ασφαλείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία θα προσφέρει καινοτόμες και προηγμένες δραστηριότητες μέσα από την ενισχυμένη συνεργασία. Μέσα από αυτό το μηχανισμό προσπαθούν να καταρτίσουμε εμείς συγκεκριμένη στρατηγική για τον τομέα της επιβολής του νόμου όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ είναι σημαντικό ότι παρέχει κατάρτιση στους αξιωματούχους ώστε να μάθουνε έναν σωστό τρόπο για να επιβάλλουν το νόμο κάτι που θα βελτιώσει ακόμη περισσότερο την ασφάλεια της ευρωπαϊκής ένωσης, την συνεργασία και την ανταλλαγή των γνώσεων(Rodrik, 2012).

2.5.Η σημασία της Frontex

Όσον αφορά την Frontex, δημιουργήθηκε για να ενισχύσει την ασφάλεια της ευρωπαϊκής ένωσης και αποτέλεσε έναν ευρωπαϊκό οργανισμό συνοριοφυλακής ο οποίος θα έχει έναν αυξημένο ρόλο για να ανταποκριθεί στις προκλήσεις των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οποία συνεχώς απειλούνταν κατά το πρόσφατο παρελθόν. Η Frontex αποτέλεσε τον ακρογωνιαίο λίθο της ευρωπαϊκής ένωσης ώστε να εξασφαλιστεί ο χώρος ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης και να συμβάλει στη διασφάλιση της Ελεύθερης κυκλοφορίας χωρίς ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μέσα από αυτή την επιλογή έχουν αυξηθεί σημαντικά οι δραστηριότητες για την καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος και την αποτροπή των τρομοκρατικών επιθέσεων. Επιπλέον διέπεται από τεράστια

σημασία το γεγονός ότι συγκεντρώνει συνεχείς πληροφορίες και διαμορφώνουν μία κατάλληλη άποψη σχετικά με τις απειλές, όσον αφορά τα εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό σχετίζεται με την ανάλυση των κινδύνων μεταξύ και πρακτικές αξιολόγησης των δυνατοτήτων συνοριακών ελέγχων των κρατών-μελών και κυρίως με την αντιμετώπιση των απειλών οι οποίες έχουν εντοπιστεί τα τελευταία χρόνια (Ιωακειμίδης, 2007).

Επιπλέον ο συγκεκριμένος οργανισμός έχει βάλει σε τεράστιο βαθμό σχετικά με την επιβολή της νομοθεσίας όσον αφορά τον τομέα της μετανάστευσης καθότι τα κράτη-μέλη προσπαθούν να θωρακιστούν όσον αφορά τη μετανάστευση. Επίσης είναι πολύ σημαντικό ότι η Frontex έχει ισχυρό αντίκτυπο όσον αφορά την παρουσία της στην Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί έχει τοποθετήσει περίπου 1.500 μέλη στα θαλάσσια και χερσαία νέα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ώστε να βοηθήσει τα κράτη-μέλη της άμεσης δράσης στην επιτήρηση των συνόρων και στον έλεγχο της ασφαλείας. Το βασικό γεγονός ήταν ότι μέσα από αυτόν τον οργανισμό προσπάθησαν να θωρακίσουν ακόμη περισσότερο τα σύνορα της ευρωπαϊκής ένωσης και να ελέγξουν το ζήτημα της μετανάστευσης το οποίο δημιούργησε ακόμα περισσότερα προβλήματα σε όλη την ένωση. Είναι πάρα πολύ σημαντικό το γεγονός ότι μέσα από τη Frontex οδηγούνται σε μεγαλύτερο έλεγχο καθότι προσπαθούν να διαθέσουν αρκετές δικλίδες ασφαλείας και διασφαλίζουν τη νομοθεσία σχετικά με τη διαφύλαξη των συνόρων. Όσον αφορά τη Frontex μέλημα της είναι να παρέχει μέσα από συγκεκριμένες δραστηριότητες την ασφάλεια και την ευημερία όλων των πολιτών και κυρίως μέσα από τη συνεργασία των κρατών μελών και των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να υπάρχει μεγαλύτερο όφελος όσον αφορά την ελευθερία και την ασφάλεια όλα στην Ευρώπη. Ιδρύθηκε το 2004 με σκοπό με σήμερα τα κράτη-μέλη της ευρωπαϊκής ένωσης και τις συνδεδεμένες χώρες Σένγκεν να προστατεύσουν τα εξωτερικά σύνορα και του χώρου της Ελεύθερης κυκλοφορίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Με τη συγκεκριμένη υπηρεσία ενισχύθηκε ακόμη περισσότερο η ασφάλεια των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως μπόρεσαν να ελέγξουν το μεταναστευτικό κύμα το οποίο έπληξε την Ευρωπαϊκή Ένωση τα προηγούμενα χρόνια. Η μετονομασία του οργανισμού σε Ευρωπαϊκό Οργανισμό στην ελληνικής ακτοφυλακής το 2016 που είχε διευρυμένο ρόλο ώστε να διαχειριστεί τα χιόνια και τις αυξημένες αρμοδιότητες σχετικά με την καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος (Ιωακειμίδης, 2007).

Δημιουργήθηκε με τον κανονισμό 2016 // 1624 και συνείσφερε σε πάρα πολλά ζητήματα όπως και αυτό της μετανάστευσης ώστε να βρίσκονται σε συνεχή επαφή με τα κράτη-μέλη και τα θεσμικά όργανα της ευρωπαϊκής ένωσης και να υπάρχει ακόμα καλύτερη συνεργασία μεταξύ τους. Άλλωστε όταν δημιουργήθηκε το βασικότερο που οραματιζόταν ήταν να διαφυλαχθεί ο ευρωπαϊκός χώρος ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης και κυρίως να μεριμνά για την ασφάλεια και την ορθή Λειτουργία των εξωτερικών συνόρων ούτως ώστε να παρέχεται προστασία σε όλα τα κράτη μέλη. Αυτό άλλωστε και συγκεκριμένος οργανισμός διέπεται από συγκεκριμένα χαρακτηριστικά τα οποία αναφέρει τόσο την ανάδειξη ακόμη περισσότερο τον τρόπο με το οποίο λειτουργεί εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. επιδεικνύουν επαγγελματισμό
2. Επιδεικνύουν με σεβασμό
3. Επιδιώκουν τη συνεργασία
4. είναι υπόλογοι για όλα αυτά τα οποία αποφασίζουν
5. θωρακίζουν όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα από τη δράση τους (Μαυρίκος, 2008).

Επιπλέον αποτελεί τεράστια σημασία έγκειται στο γεγονός ότι το διοικητικό συμβούλιο συνεδριάζει πέντε φορές ετησίως ούτως ώστε να διακρίνεται η πρόοδος σχετικά με τη Frontex και όλα τα αποτελέσματα που προκύπτουν από αυτή. Όσον αφορά τις βασικές αρμοδιότητες που αυτή έχει είναι η επιτόπια ανάπτυξη αποστολών για να επιβάλει το νόμο και να επιτηρεί τα σύνορα. Επιπλέον διέπεται από τεράστια σημασία να γίνεται η ανάλυση των κινδύνων όσον αφορά την ασφάλεια των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να υπάρχει μία διαμορφωμένη εικόνα που σχετίζεται με τη μετανάστευση και τη διασυνοριακή αντιμετώπιση σε εγκληματικές δραστηριότητες. Για αυτό το λόγο όπως ήδη έχει αναφερθεί όλες οι δραστηριότητες σχετικά με τη φροντίδα διαμορφώνεται βάσει της ανάλυσης των κινδύνων. Επιπροσθέτως λειτουργούν συνεχώς μέσα από την παρακολούθηση της κατάστασης ώστε να αξιολογούν γενικότερα τις καταστάσεις στις οποίες οφείλουν να επέμβουν. Είναι σημαντικό γενικότερα να υπάρχει μία ολοκληρωμένη εικόνα σχετικά με την κατάσταση που σχετίζονται με τον έλεγχο των συνόρων σε επίπεδο της ευρωπαϊκής ένωσης και αυτό μπορεί να γίνει ακόμη πιο βιώσιμες από την Ευρωπαϊκή συνεργασία και τα καθήκοντα της ακτοφυλακής. Ούτως ή αλλιώς προκύπτει ότι πρώτη

προβαίνει σε συνεχή κοινοποίηση των πληροφοριών σχετικά με τις εγκληματικές δραστηριότητες και διέπεται από ταχεία αντίδραση ούτως ώστε να επιβάλει το νόμο. Άλλωστε όπως προκύπτει από τα μέχρι τώρα νομοθετικά κείμενα η Frontex συμβάλλει καθοριστικά για να ενισχύσει την εσωτερική ασφάλεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να καταπολεμήσει την τρομοκρατία μέσα από την ενίσχυση των ελέγχων η οποία λειτουργεί υπέρ των κρατών μελών. Όλα αυτά θα πρέπει να γίνει με πλήρη σεβασμό και την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων(Rodrik, 2012).

2.6.Το οργανωμένο έγκλημα

Οι ποινικές προσεγγίσεις σχετικά με το οργανωμένο έγκλημα φανερώνουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά ιδιαίτερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και αυτό φανερώνει τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν οι εγκληματικές οργανώσεις και κυρίως τα κίνητρα τους. Τα τελευταία χρόνια το φαινόμενο έχει εξελιχθεί πολύ περισσότερο και οι εγκληματικές συμπεριφορές οι οποίες δρουν μέσω του διαδικτύου είναι ακόμη περισσότερες και φανερώνουν τον προβληματική που υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θεσμικά της όργανα σχετικά με αυτό το ζήτημα. Το βασικό είναι να υπάρχει τέτοιου είδους αντιμετώπιση όσον αφορά τις εγκληματικές οργανώσεις ούτως ώστε να μη γίνονται ανεκτές αυτές οι συμπεριφορές και να παταχθούν όλα αυτά τα φαινόμενα τα οποία λυμαίνονται την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα θεσμικά της όργανα(Σακελαρόπουλος, 2008).

Το οργανωμένο έγκλημα είναι μία παράνομη δραστηριότητα μέσω της οποίας τα άτομα που προβαίνουν σε τέτοιες δραστηριότητες προσπαθούν να έχουν σημαντικό προσωπικό όφελος για αυτό και διαπράττουν παράνομες πράξεις μεγάλης βαρύτητας. Σκοπός είναι να διαπράττουν εγκλήματα ώστε να αποκομίζουν τεράστια συνήθως οικονομικά οφέλη ενώ ο πρωταρχικός σκοπός του οργανωμένου εγκλήματος είναι να υπάρχει ιεραρχική οργάνωση και κυρίως να υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες που θα τηρούνται από όλους που συμμετέχουν σε μία τέτοιου είδους ομάδα. Το οργανωμένο έγκλημα δεν υπάρχει μόνο στην Ελλάδα αλλά έχει ξεφύγει από τα εθνικά όρια έχει πάει ήδη και σε άλλα κράτη-μέλη και συνεχίζει ακάθεκτο την πορεία του(Τζόκας, 2006).

Από όλα αυτά είναι τεράστια σημασία το οργανωμένο έγκλημα εξελίσσεται ραγδαία και αυτό δημιουργεί ακόμη περισσότερα προβλήματα στο σύγχρονο πολιτισμό και τις σύγχρονες κοινωνίες καθότι το οργανωμένο έγκλημα έχει λάβει

εκρηκτικές διαστάσεις μέσα από τις νέες τεχνολογίες. Η εκρηκτική εξέλιξη της τεχνολογίας έχει οδηγήσει και έχει συμβάλει καταλυτικά στο να υπάρχει το οργανωμένο έγκλημα γιατί με τη χρήση και την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών μπορούν να υλοποιούν παράνομες δραστηριότητες με πολύ χαμηλότερο ρίσκο(Brunckhorst, 2014).

Άλλωστε και η ίδια τρομοκρατία έχει αναπτυχθεί σε πάρα πολύ μεγαλύτερο βαθμό από τη στιγμή που έχουν αναπτυχθεί διαδικτυακά εργαλεία διαδικτυακά μέσα με τα οποία μπορούν να λειτουργούν πολύ ταχύτερα και πολύ πιο αποτελεσματικά. Διέπεται από τεράστια σημασία το γεγονός ότι η Interpol έχει ξεκινήσει μία διεθνή καμπάνια ούτως ώστε να ευαισθητοποιήσει την παγκόσμια κοινότητα για την επικινδυνότητα των εγκληματικών ενεργειών που υπάρχουν στο διαδίκτυο ούτως ώστε οι ίδιοι οι πολίτες να προφυλαχθούν και να προστατευτούν σε μεγαλύτερο βαθμό χωρίς να υποτιμήσουν τις επιπτώσεις από τα Εγκλήματα του διαδικτύου. Γενικότερα τα Ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα προσπαθούν να παρακολουθήσουν και να αναλύσουν εκατομμύρια μηνύματα που ανταλλάσσονται μεταξύ των οργανωμένων εγκληματικών ομάδων ούτως ώστε να αποκρυπτογραφήσουν τα σοβαρά εγκλήματα να προλάβουν καταστάσεις και να προσπαθήσουν να θωρακίσουν όλα τα κράτη της ένωσης από την έξαρση του φαινομένου(Τσούκαλης, 2014).

Σε αυτό έχουν συμβάλει και η τεχνολογία η οποία μέσα από διάφορα τεχνικά εργαλεία προσπαθεί να βοηθήσει τα θεσμικά όργανα να υλοποιήσουν το σχεδιασμό τους. Επιπροσθέτως το γεγονός ότι υπάρχει αμεσότητα της πρόσβασης και της χρήσης των νέων τεχνολογικών από το οργανωμένο έγκλημα έχει οδηγήσει σε συγκεκριμένα αποτελέσματα όσον αφορά την αντιμετώπιση του φαινομένου. Επιπλέον το βασικό είναι ότι αυτή τη στιγμή υπάρχει πολύ μεγαλύτερη αποδοτικότητα σχετικά με την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και αυτό μπορεί να γίνει πολύ πιο αποτελεσματικά μέσα από τη χρήση των συμβατικών τεχνικών μέσων και μεθόδων που έχουν αναπτυχθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το γεγονός όμως ότι έχουν αναπτυχθεί νέες τεχνολογίες έχει δημιουργήσει και τρομακτικές συνέπειες σχετικά με την εξέλιξη του οργανωμένου εγκλήματος μέσω των οποίων προσπαθούν να θωρακίσουν τα Εγκλήματα στα οποία προβαίνουν να καθιστούν αδύνατη την εξιχνίαση τους κάτι που δυσκολεύει το έργο των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων(Eurojust, 2020).

Η εξέλιξη και η ανάπτυξη νέων μορφών ψηφιακής εγκληματικότητας στον κυβερνοχώρο είναι διαρκώς αυξανόμενη, καθότι πλέον τα θύματα εγκλημάτων είναι καθημερινοί χρήστες οι οποίοι αποτελούν αντικείμενο εκμετάλλευσης από τον εγκληματικό κόσμο. Τα δεδομένα που δημιουργήσε η Πανδημία και η οικονομική κρίση έχουν δημιουργήσει διαφορετικές συνθήκες σχετικά με τη χρήση τεχνολογίας όπως για παράδειγμα ότι όλο και πιο πολύ απλοί χρήστες αφιερώνουν το χρόνο τους μπροστά σε μία οθόνη, ενώ υπάρχουν και οι εργαζόμενοι οι οποίοι δουλεύουν όλο και περισσότερες φορές εξ αποστάσεως. Όπως προκύπτει εξαιτίας της κρίσης πολλές επιχειρήσεις πωλούν τα προϊόντα τους, παρέχουν υπηρεσίες τους μέσα από ηλεκτρονικά καταστήματα κάτι βέβαια που σε πιθανές απειλές, καθιστά ευάλωτες σχετικά με τον τρόπο που πρέπει να αντιμετωπίσουν τις καταστάσεις που σχετίζονται με την προστασία τους.

Πολλά από τα Εγκλήματα που διαπράττονται στον κυβερνοχώρο είναι τα ίδια με τα εγκλήματα που διαπράττονται και συνέβαιναν και πριν αυτόν αλλά υπάρχουν και νέου είδους εγκλήματα που δεν υπήρχαν στο παρελθόν όπως είναι για παράδειγμα η online κλοπή των πιστωτικών καρτών. Βέβαια από όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι όσο περισσότερο περνάει ο καιρός και όσο θα μεγαλώνει η σχέση του ανθρώπου με το διαδίκτυο όλο και περισσότεροι άνθρωποι θα αντιλαμβάνονται τι αποτελούν τα κυβερνοεγκλήματα. Εάν από τα βασικότερα ζητήματα είναι όλοι να αντιληφθούν το ηλεκτρονικό και διαδικτυακό έγκλημα είναι μία τεράστια μορφή εγκληματικότητας η οποία αυξάνεται όλο και περισσότερο και αυτό φυσικά οφείλεται στη ραγδαία ανάπτυξη των διαδικτυακών συστημάτων και στη χρήση του διαδικτύου από όλο το μεγαλύτερο αριθμό χρηστών. Επιπροσθέτως διέπεται από τεράστια σημασία το γεγονός ότι από τα Ευρωπαϊκά όργανα υπάρχει συνεχής διερεύνηση των κυβερνώντων κομμάτων και των ψηφιακών εγκλημάτων καθώς προσπαθούν μέσα από τους αριθμούς που έχουν θεσπίσει να εντοπίσουν το ηλεκτρονικό ίχνος των δραστών (Brunkhorst, 2014).

Αυτή είναι η συνήθης διαδικασία που ακολουθείται σχετικά με το έγκλημα του διαδικτύου, ενώ το γεγονός ότι υπάρχουν συγκεκριμένες μορφές κυβερνοεγκλήματος τον ενισχύει ακόμη περισσότερο τις εντατικές προσπάθειες εκ μέρους της ευρωπαϊκής ένωσης και των θεσμικών οργάνων ούτως ώστε να λειτουργήσουν πιο αποτελεσματικά όσον αφορά αυτά. Το γεγονός ότι υπάρχει η ανωνυμία στο διαδίκτυο διευκολύνει και δημιουργεί περισσότερα κίνητρα τους δράστες οι οποίοι συνεχώς διαπράττουν

ηλεκτρονικές απάτες μέσω των οποίων όμως αφήνουν ίχνη τα οποία και εκμεταλλεύονται ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Άλλωστε μέσα από αυτό γίνεται πραγματικότητα η ενίσχυση της δράσης τους τρομοκρατικές οργανώσεις ιδιαίτερα μέσα από τη μετάλλαξη μορφών κακόβουλου λογισμικού εκ των οποίων συνεχίζουν να προωθούν τις δράσεις τους. Το νομοθετικό πλαίσιο πρέπει να εκσυγχρονιστεί να επικαιροποιηθεί και να προσπαθήσει να συμπεριλάβει όλα αυτά τα οποία είναι σχετικά με τα Εγκλήματα του διαδικτύου, ειδάλλως αυτού του είδους οι ενέργειες θα δημιουργούν περισσότερα προβλήματα σε όλο και περισσότερα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης(Τσούκαλης, 2014).

Το χειρότερο όλων είναι ότι εκτός όλων των παραπάνω αναφέρθηκαν υπάρχει συνεχής αύξηση των κρουσμάτων που σχετίζονται με τη σεξουαλική εκμετάλλευση σε ζωντανή μετάδοση και σε πραγματικό χρόνο η οποία λαμβάνει με πραγματική μάλιστα και το οποίο αποτελεί ένα τεράστιο πρόβλημα το οποίο σχετίζεται με τα παιδιά. Σίγουρα είναι πολύ βασικό να υπάρξει μία κοινή νομοθεσία για θέματα του κυβερνοεγκλήματος και να χαραχθεί μία συγκεκριμένη πολιτική σε Εθνικό και διεθνές επίπεδο. Όλο αυτό μπορεί να γίνει πραγματικότητα μέσα από τη στενότερη συνεργασία μεταξύ των κρατών για κυβερνοέγκλημα τα μέσα από την ανταλλαγή απόψεων και μέσα από διμερείς συμφωνίες οι οποίες σχετίζονται με την ανταλλαγή των ψηφιακών δεδομένων. Ούτως η αλλιώς κρίνεται απαραίτητο να υπάρξει περαιτέρω συνεργασία σε φορείς του ιδιωτικού τομέα και του δημοσίου ούτως ώστε να λαμβάνονται υπόψη σοβαρά όλη η νομοθεσία και όλες οι αγκυλώσεις που σχετίζονται με αυτήν(Eurojust, 2020).

2.7.Οι ενέργειες της ΕΕ για το οργανωμένο έγκλημα

Ο αγώνας στον οποίο έχει προβεί η Ευρωπαϊκή Ένωση κατά του οργανωμένου εγκλήματος είναι σπουδαίος και αυτό αποδεικνύεται μέχρι τα μέχρι τώρα πεπραγμένα από την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία έχει παράξει σπουδαίο έργο όσον αφορά το συγκεκριμένο ζήτημα. Ουσιαστικά υπάρχει μία μόνιμη συνέχιση της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία σχετίζεται με το οργανωμένο έγκλημα και αυτό σχετίζεται με το γεγονός ότι υπάρχουν πρακτικές οι οποίες αποδεικνύονται αποδοτικές και κυρίως βελτιώνουν τη συνεργασία σχετικά με την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος. Για αυτό το λόγο μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθεί να

εφαρμόσει συγκεκριμένες πρακτικές για να εδραιώσουν τη συνεργασία σχετικά με το οργανωμένο έγκλημα μέσα από την υποστήριξη των θεσμικών οργάνων και οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για παράδειγμα η Ευρωπαϊκή Ένωση ενέκρινε τη στρατηγική για τα ναρκωτικά 2020-2025 όπου υπάρχει ένα συνεκτικό πλαίσιο με συγκεκριμένες προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτως ώστε να παρέχει την ασφάλεια και τη σταθερότητα σε όλο και περισσότερα κράτη. Για αυτό το λόγο προσπάθησε να θεσπίσει πρακτικές μέτρα και ένα συγκεκριμένο σχέδιο δράσης ούτως ώστε να επιτευχθούν οι συγκεκριμένες προτεραιότητες. Τα αποτελέσματα που είχε η Ευρωπαϊκή Ένωση κατά του οργανωμένου εγκλήματος είναι συγκεκριμένα φανερώνουν μία ανοδική τάση και κυρίως υπάρχουν συνεχείς ενημερώσεις όσον αφορά τα κράτη-μέλη για την εξέλιξη της ευρωπαϊκής ένωσης σχετικά με αυτό το ζήτημα(Τσούκαλης, 2014).

Αλλά από την άλλη είναι πολύ βασικό ότι όλοι οι υπουργοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέτασαν διάφορα στάδια είτε από το 2016 ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη συνεργασία που σχετίζονται με την επιβολή του νόμου ο οποίος ενισχύεται στον τομέα της εσωτερικής ασφαλείας ούτως ώστε να βελτιωθεί η συνδυαστική ανάλυση των δεδομένων να υπάρχει συγκέντρωση των πόρων, όσον αφορά την καινοτομία για τα τεχνολογικά ιδρύματα, να ενισχυθεί το πλαίσιο της επιχειρησιακής συνεργασίας και να εξασφαλιστούν, οι βιώσιμες πρακτικές και επενδύσεις που σχετίζονται με την εσωτερική ασφάλεια. Επιπροσθέτως από το 2018 εξέτασαν τα αποτελέσματα του πρώτου κύκλου της πολιτικής Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά το οργανωμένο έγκλημα ένας τομέας στον οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα θεσμικά της όργανα έχουν θέσει ως υψίστης προτεραιότητας. Διέπεται από τεράστια σημασία ότι έχουν εγκριθεί μηχανισμοί υποβολής εκθέσεων σχετικά με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτως ώστε να αναδεικνύονται όλα τα επιτεύγματα και όλα τα αποτελέσματα που σχετίζονται από την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης(Brunkhorst, 2014).

Επιπροσθέτως υπήρξε η έγκριση των επιχειρησιακών σχεδίων δράσης από το 2018 και κυρίως στρατηγικά σχέδια για την περίοδο 2018 - 2021 τα οποία έπρεπε να υλοποιηθούν από τις ομάδες στήριξης για να ενισχύσουν την ασφάλεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Από όλα τα παραπάνω γίνεται ακόμα περισσότερο αντιληπτό ότι υπήρχαν συγκεκριμένες προτεραιότητες από την Ευρωπαϊκή Ένωση οι οποίες σχετίζονται με την καταπολέμηση του εγκλήματος ούτως ώστε να καθοριστούν

συγκεκριμένες προτεραιότητες για να καταπολεμηθεί το οργανωμένο έγκλημα(Eurojust, 2020).

Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι καθορίστηκαν 10 προτεραιότητες εκ μέρους ευρωπαϊκής ένωσης σχετικά με το έγκλημα και αυτές αφορούσαν τα εξής:

1. Το κυβερνοέγκλημα
2. τα ναρκωτικά
3. την διευκόλυνση της παράνομης μετανάστευσης
4. του Οργανωμένου εγκλήματος κατά της ιδιοκτησίας
5. η εμπορία των ανθρώπων
6. οι απάτες σχετικά με τους φόρους και γενικότερα οι εμπορικές απάτες
7. το ζήτημα των όπλων
8. τα περιβαλλοντικά εγκλήματα
9. τα κέρδη από εγκληματικές δραστηριότητες και το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος
10. και γενικότερα το οργανωμένο έγκλημα (Τσούκαλης, 2014).

Κρίθηκε απαραίτητο όπως προκύπτει από τα παραπάνω να υπάρξει συνέχιση της δράσης της ευρωπαϊκή Ένωσης κατά του οργανωμένου εγκλήματος, να υπάρξει νέος κύκλος πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά το οργανωμένο έγκλημα ούτως ώστε να βελτιωθεί η συνεργασία στην καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και να υπάρχουν εδώ οι δομές ώστε να καταπολεμηθεί αυτό στο μέγιστο δυνατό βαθμό. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει φανερώσει συγκεκριμένη στρατηγική για την οποία σχεδιάζει να εναντιωθεί στο οργανωμένο έγκλημα για αυτό το λόγο έχουνε θέσει στο στόχαστρο οι διωκτικές αρχές και διάφορες άλλες δραστηριότητες. Μέσα από τις νόμιμες δραστηριότητες άλλωστε κρύβονται και πολλές παράνομες δραστηριότητες οι οποίες χρησιμοποιούν ως βιτρίνα, ούτως ώστε να προωθήσουν ακόμη περισσότερο τα συμφέροντά τους και να συνεχίσουν την δράση τους σχετικά με το οργανωμένο έγκλημα. Το οργανωμένο έγκλημα αποτελεί μία μάστιγα η οποία δημιουργεί τεράστια προβλήματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση την οποία καλείται να αντιμετωπίσει μέσα από άμεσες ενέργειες ούτως ώστε να μην συνεχιστεί αυτό το φαινόμενο. Πρέπει άλλωστε

να υπάρξει καλύτερη προστασία για όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτως ώστε να θωρακιστούν αυτά ακόμη περισσότερο (Eurojust, 2020).

2.8.Τι προκαλεί την εκτόξευση του οργανωμένου εγκλήματος

Το κακό είναι ότι μέσα από την οικονομική κρίση αποδυναμώθηκαν ακόμη περισσότερο οι κρατικές δομές όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπου ‘βοήθησαν’ ακόμη περισσότερο το οργανωμένο έγκλημα να αναπτυχθεί περαιτέρω και να δημιουργήσει νέους τρόπους δράσης και εγκληματικότητας. Η ανάπτυξη του οργανωμένου εγκλήματος ήταν εξαιτίας του ότι τα κράτη-μέλη αποδυναμώθηκαν πλήρως όσον αφορά τις δομές τους(Σακελαρόπουλος, 2008).

Για αυτό το λόγο η κρίση οδηγεί στην εξάπλωση του οργανωμένου εγκλήματος το οποίο κυρίως ενδείκνυται ακόμη περισσότερο αφού έχουν αποδυναμωθεί πλήρως κρατικές δομές ενός κράτους. Αυτό συνέβη σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό κατά την εμφάνισή της οικονομικής κρίσης η οποία δημιούργησε πρόσφορο έδαφος από τα οργανωμένα εγκλήματα να εμφανιστούν να ισχυροποιηθούν και να αναπτύξουν τις δράσεις τους. Άρα από όλα αυτά γίνεται αντιληπτό ότι όντως το οργανωμένο έγκλημα είναι ένα προϊόν της κρίσης που πλήττει όλες τις δομές λειτουργίας των κρατών και τα καθλώνει ακόμη περισσότερο κάτι απόλυτα λογικό. Σημαντικό είναι ότι το οργανωμένο έγκλημα επιπλέον θίγει τις διεθνείς σχέσεις των κρατών και υπονομεύει τις κεντρικές δομές τους όπως έχει αναδειχτεί ακόμη περισσότερο μέσα από την εμφάνισή της οικονομικής κρίσεως. Σε όλα αυτά πρέπει να προστεθεί ότι η αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος σε μία ιδιαίτερα δύσκολη υπόθεση καθώς απαιτεί τη συνεργασία όλου του μηχανισμού ενός κράτους για να συμβεί κάτι τέτοιο. Κατά καιρούς έχουν προσπαθήσει πάρα πολλοί να αντιμετωπίσουν το οργανωμένο έγκλημα στην Ελλάδα αλλά αυτό δεν είχε πάντοτε το επιθυμητό αποτέλεσμα καθότι είχαν υπάρξει ακόμα και διεφθαρμένοι κρατικοί λειτουργοί οι οποίοι εμπόδιζαν την κυρία αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος. Για να συμβεί όμως αυτό είναι απαραίτητο να υπάρχει κατασταλτικός χαρακτήρας εκ μέρους ενός κράτους, ώστε να μπορέσει να αντιμετωπίσει το οργανωμένο έγκλημα και να το περιορίσει άμεσα (Τζόκας, 2006).

2.9. Η αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος

Είναι δεδομένο ότι η αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος πάντοτε προκαλεί κάποιες συνέπειες και για αυτό το λόγο είναι απαραίτητη η συνεργασία ώστε να πλήξουν όλες τις δραστηριότητες του οργανωμένου εγκλήματος σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Πολλές φορές το οργανωμένο ξεφεύγει από τα εθνικά όρια για αυτό το λόγο είναι απαραίτητη η διακρατική συνεργασία ώστε να μην εξαπλωθεί αυτό περαιτέρω. Το οργανωμένο έγκλημα πρέπει να αντιμετωπίζεται από όλα τα κράτη-μέλη διακριτικά κυρίως σε ζητήματα που σχετίζονται με το χρήμα που πρέπει να παραχωρούνται εκατέρωθεν πληροφορίες και οποιαδήποτε άλλη ενημέρωση σχετίζεται γύρω από οργανωμένο έγκλημα. Άρα πρέπει κάθε φορά να αντιλαμβάνεται πλήρως τους λόγους που έχει αναπτυχθεί το οργανωμένο έγκλημα γιατί μπορεί σε αυτό να ξεχωρίσει μέσα από τις αδυναμίες κεντρικές δομές και κυρίως ποια είναι τα προβλήματα που επέφερε. Άρα και πάρα πολύ σημαντικό ότι η κρίση που πλήττει ένα κράτος από δυναμικές δομές του και για αυτό τον τρόπο δημιουργεί πρόσφορο έδαφος ώστε να αναπτυχθεί το οργανωμένο έγκλημα. Άρα έχει σημασία ότι το οργανωμένο έγκλημα έχει εμβαθύνει ακόμη περισσότερο με την κρίση και έχει αποδυναμώσει ακόμη περισσότερο τις κρατικές δομές του Κράτους. Για αυτό το λόγο για να αντιμετωπιστεί πρέπει να υπάρξουν κατασταλτικές ρυθμίσεις και κυρίως συνεργασία μεταξύ όλων των κρατών (Τσούκαλης, 2014).

Σχετικά με τη διερεύνηση του οργανωμένου εγκλήματος πρέπει να ακολουθείται η διαδικασία επικοινωνίας του εγκλήματος μέσω την προκαταρκτική εξέταση, προανάκριση και την κυρία ανάκριση, ώστε να γίνεται η έρευνα σχετικά με το οργανωμένο έγκλημα. Είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι μέσα από τη νομοθεσία διατηρούνται όλες οι εγγυήσεις σχετικά με τη δίωξη ή των ποινικών εγκλημάτων το θέμα είναι όμως τη διερεύνηση ξεφεύγει από το νομοθετημένο όρια. Το εύρος της έρευνας λαμβάνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις όταν υπάρχουν σαφείς έννοιες το οργανωμένο έγκλημα που σχετίζονται με τη διευρυμένη έννοια της διερεύνησης. Γενικότερα είναι πάρα πολύ σημαντικό να υπάρχει πλήρης εξακρίβωση όλων των ανθρώπων που σχετίζονται με το οργανωμένο έγκλημα ενώ σε αυτό έχει βοηθήσει πάρα πολύ ο τομέας τεχνολογίας ο οποίος βοηθάει να καταπολεμηθεί το οργανωμένο έγκλημα το οποίο σχετίζεται με αυτό. Το βασικότερο είναι ότι κάποιος άνθρωπος θεωρείται ύποπτος να μην θεωρείται άμεσα και ένοχος εκ μέρους των αρχών αλλά να διερευνάται περαιτέρω συμμετοχή του στο οργανωμένο έγκλημα μέσα από

τον ακριβή προσδιορισμό του Ποινικού αδικήματος στο οποίο έχει κατηγορηθεί(Μούσης, 2005).

2.10.Η δίωξη του οργανωμένου εγκλήματος

Σχετικά με τη δίωξη του οργανωμένου εγκλήματος σε αυτήν ισχύουν οι παραδοσιακές εγγυήσεις ενώ αν παραβιάζονται αυτές οι εγγυήσεις αυτό συμβαίνει λόγω της αοριστίας και της ασάφειας του ποινικού νόμου αλλά και λόγω της αυστηρής μεταχείρισης και συρρίκνωσης των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων για την τέλεση του οργανωμένου εγκλήματος. Για αυτό το λόγο πρέπει να υπάρχει και νομοθετική αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος, κατασταλτικός έλεγχος εκ μέρους του Κράτους και όλα αυτά βέβαια πάντοτε σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και την προστασία όλων των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων με βάση τους πολιτικούς κανόνες. Ουσιαστικά πρέπει να σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα σχετικά με τους κατηγορούμενους. Είναι πάρα πολύ σημαντικό το οργανωμένο έγκλημα έχει πλήρως καταγράφει μέσα από το διεθνές Ποινικό δίκαιο παρότι όμως αυτό υπάρχει ακόμη κάποια αμφισβήτηση σχετικά με την οριοθέτηση του οργανωμένου εγκλήματος κάτι όμως που δεν θα έπρεπε να υφίσταται. Αυτό δεν θα έπρεπε να υφίσταται γιατί το οργανωμένο έγκλημα σχετίζεται μετά με την εμπορία των ναρκωτικών, τα οικονομικά εγκλήματα, την τρομοκρατία και άλλα πολλά εγκλήματα (Μαυρίκος, 2008).

Τα παραπάνω δείχνουν τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται το οργανωμένο έγκλημα μέσα από δημοκρατικούς θεσμούς ώστε να διασφαλίζεται σε κάθε περίπτωση η τήρηση αυτών. Το κράτος οφείλει να προστατεύσει όλα τα συνταγματικά δικαιώματα όταν αυτά προσβάλλονται από τρίτους. Αυτό όμως πρέπει να γίνεται χωρίς να υπάρχει κατάχρηση εξουσίας και εκτροπή του πολιτεύματος σε αστυνομικό κράτος. Δηλαδή σίγουρα πρέπει όταν υπάρχει κάποιο έγκλημα επεμβαίνει η αστυνομία αλλά αυτή δεν πρέπει να λειτουργεί μέσα από την κατάχρηση της εξουσίας αλλά πρέπει να λειτουργεί με συγκεκριμένο τρόπο ώστε να καταστέλλει τα εγκλήματα και μόνο. Ο διοικητικός μηχανισμός πρέπει να είναι έτοιμος να καταστέλλει τα εγκλήματα και ιδιαίτερα όλα αυτά που σχετίζονται με το οργανωμένο έγκλημα το οποίο προσπαθεί να εκμεταλλευτεί όλα τα προβλήματα που ταλανίζουν ένα κράτος και να αποκομίσει όσο το δυνατόν περισσότερα οφέλη. Για αυτό το λόγο πρέπει να προστατεύει το σύνταγμα και όλα και όλες οι έννοιες που σχετίζονται με αυτό και για να συμβεί αυτό πρέπει όλοι όσοι

μετέχουν σε μία κυβέρνηση να μην κάνουν κατάχρηση εξουσίας και να μην λυμαίνονται τη θέση στην οποία κέρδισαν εκ μέρους του ελληνικού λαού. Άρα από όλα τα παραπάνω γίνεται αντιληπτό ότι πρέπει να υπάρχει συγκεκριμένος τρόπος για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος το οποίο πρέπει να καθιερωθεί πλήρως και κυρίως να μην απειλεί σοβαρά όλες οι θεμελιώδεις Αρχές που σχετίζονται με τον θεσμό της δημοκρατίας. Μέσα από το θεσμό της δημοκρατίας γίνεται αντιληπτό ότι πρέπει να σέβονται πλήρως όλα τα δικαιώματα των ανθρώπων να σέβονται πλήρως το κοινωνικό κράτος δικαίου κι όλες τις άλλες Αρχές που σχετίζονται με τη δημοκρατία. Η δημοκρατία οφείλει να σέβεται όλους τους ανθρώπους τα δικαιώματά τους αλλά πρέπει να λειτουργεί με συγκεκριμένο τρόπο ως προς το οργανωμένο έγκλημα να χρησιμοποιούν τα μέσα που έχει στη διάθεσή της ώστε να εξαρθρώσει όλες τις οργανωμένες εγκληματικές ομάδες και να διώκει άμεσα το οργανωμένο έγκλημα. (Μαρής, 2020).

2.11.Οι ποινικές προσεγγίσεις του οργανωμένου εγκλήματος

Όπως προκύπτει από τα μέχρι τώρα δεδομένα από την Ευρωπαϊκή Ένωση οι συγκεκριμένες ποινικές προσεγγίσεις που σχετίζονται με το Οργανωμένο έγκλημα και κυρίως αποτελούν ένα εργαλείο, τόσο ώστε να αντιμετωπίσουμε το οργανωμένο έγκλημα και να παταχθεί αυτό. Είναι απαραίτητο να υπάρχουν αυτοί οι μηχανισμοί που θα ελέγχουν, θα εποπτεύουν και θα προσπαθήσουν να πατάξουν τα όποια φαινόμενα διαφθοράς ούτως ώστε να υπάρχει μία Ευρωπαϊκή Ένωση με πλήρη ασφάλεια όλα τα κράτη μέλη. Τα ευρωπαϊκά όργανα έχουν προβεί στη μέγιστη δυνατή προσπάθεια ούτως ώστε να καταπολεμήσουν το οργανωμένο έγκλημα και έχουν αυστηρούς κανόνες για να πατάξουν τις εγκληματικές οργανώσεις, ώστε με τα κατάλληλα εργαλεία να αντιμετωπίσουν αυτού του είδους τα φαινόμενα και να το πατάξουν πλήρως. Είναι σημαντικό με βάση το νόμο να υπάρχει ίση αντιμετώπιση όλων των ανθρώπων και κυρίως να μην κατηγορούνται συνεχώς μετανάστες σχετικά με τα Εγκλήματα τα οποία έχουν πλήξει όλη την ανθρωπότητα ούτως ή άλλως κάτι τέτοιο δεν θα έπρεπε να συμβαίνει σε ένα σύγχρονο Ευρωπαϊκό κράτος το οποίο διέπεται από σωστές δομές και από το θεσμό της δικαιοσύνης στο μέγιστο δυνατό βαθμό. Νέα αύξηση του οργανωμένου εγκλήματος σε πολύ μεγάλο βαθμό σχετίζεται και με την με τους φορείς εξουσίας οι οποίοι έχουν γίνει κατά καιρούς οι φορείς με τα μεγαλύτερα οικονομικά εγκλήματα στην ιστορία τα οποία έχουν αναδειχθεί ιδιαίτερα την περίοδο

της οικονομικής κρίσεως. Για αυτό το λόγο από το νομοθέτη πρέπει να υπάρχει νομοθετική προσέγγιση εναντίον του οργανωμένου εγκλήματος η οποία όμως θα υπερκαλύπτει όλα τα Εγκλήματα τα οποία βρίσκονται σε ανησυχία ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια (Brunkhorst, 2014).

2.12. Η καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος

Η καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος μπορούσε να καταστεί πραγματικότητα μέσα από συγκεκριμένες εφαρμογές και στρατηγική ούτως ώστε να ενισχυθεί η συνεργασία σε Πανευρωπαϊκό Ευρωπαϊκό επίπεδο και να υπάρξει καλύτερη χρήση των ψηφιακών εργαλείων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ενισχύει την επιβολή του νόμου και τη δικαστική συνεργασία ώστε να καταπολεμηθούν οι δομές του οργανωμένου εγκλήματος και τα Εγκλήματα υψηλής προτεραιότητας και κυρίως να υπάρχει τεχνολογική εξέλιξη των μέσων ώστε να αντιμετωπιστούν αυτά πολύ πιο δυναμικά. Οι ομάδες του οργανωμένου εγκλήματος αναπτύσσονται συνεχώς και εξελίσσονται όλο και περισσότερο και αυτό σχετίζεται με την παράνομη εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών στο οργανωμένο έγκλημα, στις απάτες, στην παράνομη διακίνηση μεταναστών και στην εμπορία των ανθρώπων. Είναι σημαντικό να υπάρχει μία συγκεκριμένη στρατηγική κατεύθυνση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και να υπάρξουν μέτρα τα οποία θα ληφθούν για να εξαλειφθούν όλα αυτά και όλες αυτές οι εγκληματικές οργανώσεις άμεσα (Μαρής, 2020).

Για αυτό το λόγο δημιουργήθηκε μία συγκεκριμένη στρατηγική αντιμετώπισης για να εξακριβωθούν οι εγκληματικές οργανώσεις, τα εγκληματικά κυκλώματα τα οποία λυμαίνονται την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλα αυτά για να γίνουν πραγματικότητα περιλαμβάνουν συγκεκριμένη διαδικασία ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ όλων των δικαστικών αρχών σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση ώστε να πατάξουν το οργανωμένο έγκλημα. Άλλωστε, για αυτό το λόγο δημιουργήθηκε η πλατφόρμα κατά των εγκληματικών απειλών το 2010 με τις πληροφορίες εντοπίζουν όλες τις απειλές και να προσπαθούν να αντιμετωπίσουν συλλογικά τα Εγκλήματα. Ένα από τα βασικότερα πράγματα στα οποία έχει δώσει βαρύτητα η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μέχρι το 2023 να εξασφαλιστεί η διαλειτουργικότητα των Πληροφοριακών Συστημάτων για την ασφάλεια και τη διαχείριση των συνόρων και τη μετανάστευση η οποία θα βοηθήσει

στην επιβολή του νόμου και κυρίως στην καταπολέμηση και την αποτελεσματική πάταξη των εγκληματικών δικτύων (Μαρής, 2020).

Επιπροσθέτως είναι πάρα πολύ βασικό να υπάρξουν δομές του οργανωμένου εγκλήματος και να επικεντρωθούν στα εγκλήματα υψηλής κεντρικής προτεραιότητας μέσα από την εντατικοποίηση της εργασίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό αποτελεσματικά να αντιμετωπίσουν τα εγκλήματα τους. Επιπλέον πρέπει να υπάρξει μέριμνα ούτως ώστε το οργανωμένο έγκλημα να μην αποφέρει έσοδα στα εγκληματικά δίκτυα αλλά αυτό πρέπει να γίνει με τους περαιτέρω ελέγχους μέσα από τα εργαλεία τα οποία πρέπει να χρησιμοποιήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Επιπροσθέτως για να υπάρχει αποτελεσματική επάρκεια σε όλο αυτό πρέπει να προετοιμαστούν όλες οι υπηρεσίες για να επιβάλλουν το νόμο και δικαστικές αρχές για την ψηφιακή εποχή. Η στρατηγική της ευρωπαϊκής ένωσης για την ενίσχυση της ασφάλειας πρέπει να διέπεται από τέτοια χαρακτηριστικά ώστε να αντιμετωπίσει το οργανωμένο έγκλημα να αξιολογεί τις απειλές και να υπάρχουν συνεχείς αξιολογήσεις οι οποίες θα αφορούν τα αποτελέσματα αυτών των ερευνών(Μούσης, 2005).

3.Το μεταναστευτικό και προσφυγικό ζήτημα

3.1.Οι προσφυγικές ροές και το σύστημα του Δουβλίνου

Οι προσφυγικές ροές και το μεταναστευτικό πρόβλημα αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα γενικότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και για αυτό το λόγο υπήρχαν συγκεκριμένες νομοθετικές πρωτοβουλίες για να αναχαιτιστεί το φαινόμενο όπως η σύμβαση του Δουβλίνου, ούτως ώστε να προστατεύονται όλοι οι πρόσφυγες και να απολαμβάνουν κάποια δικαιώματα. Είναι γεγονός ότι διαμορφώθηκαν από κοινού πολιτικές σχετικά με τη μετανάστευση και όλους τους πρόσφυγες καθότι

υπήρξαν δεσμεύσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση και μεγαλύτερη συνεργασία των Ευρωπαϊκών κρατών ώστε να υπάρξει σωστή αντιμετώπιση σε αυτό το πρόβλημα. Η σύμβαση του Δουβλίνου ήταν ένα από τα βασικότερα νομοθετικά κείμενά τα οποία αφορούσαν την πολιτική του ασύλου και γενικότερα που αφορούσαν την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών όσον αφορά τους μετανάστες και τους πρόσφυγες οι οποίοι και έπρεπε να προστατευτούν. Η βασική πολιτική από τη μεριά της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν ο θωρακισμός με ένα πλαίσιο σχετικά με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες και κυρίως μέσα από κάποια κριτήρια να μπορούν αυτοί να ζήσουν αρμονικά εντός ενός κράτους-μέλους με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτό (Μαρής, 2020).

3.2. Η παράνομη είσοδος και η μετανάστευση

Είναι γεγονός ότι θεσπίστηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, διάφοροι κανόνες σχετικά με την μετανάστευση και τους πρόσφυγες ούτως ώστε να προστατευτούν μέσα από το νομοθετικό πλέγμα. Αυτό συνέβη διότι πάρα πολλοί μετανάστες και πάρα πολλοί πρόσφυγες κατέφυγαν στην Ευρώπη ιδιαίτερα λόγω των εμφυλίων πολέμων στη Συρία και από άλλα κράτη της Μέσης Ανατολής. Βέβαια οι μετανάστες σε πολλές περιπτώσεις θεωρήθηκαν ότι απειλούν τη σταθερότητα και την ασφάλεια στην Ευρώπη και για αυτό το λόγο υπήρχε ένα συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο ούτως ώστε να θέσουν συγκεκριμένους νόμους σχετικά με αυτούς και την προστασία τους (Μαρής, 2020). Πάρα πολλά Ευρωπαϊκά κράτη ιδιαίτερα από τη δεκαετία του 2000 προχώρησαν στη νομιμοποίηση των μεταναστών αφού έλαβαν πολύ σημαντικά μέτρα ούτως ώστε να υπάρχουν αυστηροί έλεγχοι κατά την είσοδο τους σε μία χώρα και κυρίως να υπάρχει ουσιαστική κοινωνική ένταξη αλλά και παράλληλα καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης. Το σημαντικότερο είναι ότι υπήρχαν γενικότερα ακόμη περισσότεροι έλεγχοι στα σύνορα της ευρωπαϊκής ένωσης και αυτό συνέβη ούτως ώστε να παρεμποδίζεται η παράνομη είσοδος άλλων μεταναστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Patomäki, 2013).

Όλα αυτά συνέβησαν ούτως ώστε να καθοριστεί ένα συγκεκριμένο νομοθετικό Πλαίσιο στην Ευρωπαϊκή Ένωση ώστε να διεξάγονται έλεγχοι με συγκεκριμένο τρόπο μέσα από αυξημένη επιτήρηση όσον αφορά το μεταναστευτικό ζήτημα για το οποίο η Ευρώπη αντιμετώπισε διάφορα ζητήματα στα οποία έπρεπε να επιλύσει άμεσα

(Brunkhorst, 2014). Το βασικότερο πρόβλημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν ότι υπήρξε δυσλειτουργικότητα σχετικά με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες η οποία αφορούσε το γεγονός ότι οι ίδιοι αποτελούσαν απειλή για το οικοδόμημα της ευρωπαϊκής ένωσης και αυτό ενίσχυσε ακόμη περισσότερο τις ακροδεξιές οργανώσεις οι οποίες εκμεταλλεύτηκαν αυτό στο έπακρο με σκοπό να αναρριχηθούν ακόμη περισσότερο στην κεντρική πολιτική σκηνή. Χώρες όμως όπως η Ελλάδα η Ιταλία και η Ισπανία οι οποίες έχουν κοινή θάλασσα με χώρες της Αφρικής στην Μεσόγειο αποτέλεσαν τους μεγαλύτερους δέκτες κύματος παράνομων μεταναστών την οποία και έπρεπε να διαχειριστούν με τη συνδρομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όλο αυτό ουσιαστικά ανέδειξε μεγαλύτερα προβλήματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα από τις πολιτικές μετανάστευσης και ασύλου η οποία δημιουργούσε μία ευρύτερη δυσλειτουργία και αναποτελεσματικότητα σχετικά με το συγκεκριμένο ζήτημα. Για αυτό το λόγο υπήρχαν πολιτικές μέσω των οποίων προσπαθούν να προστατεύσουν τους μετανάστες και τους πρόσφυγες (Patomäki, 2013).

3.3. Η προστασία των προσφύγων και των μεταναστών

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα θεσμικά της όργανα να φαίνεται ότι σε πολλές περιπτώσεις διέπονται από δυσλειτουργικότητα του συγκεκριμένου συστήματος και αυτό σχετίζεται με την αναποτελεσματικότητα που επέδειξε γενικότερα η ευρωπαϊκή ένωση όσον αφορά το μεταναστευτικό και το προσφυγικό ζήτημα. Είναι πολύ σημαντικό οι μετανάστες και οι πρόσφυγες να προστατεύονται πλήρως από το νόμο να του παρέχεται η πλήρη προστασία με βάση το νόμο και κυρίως να υφίσταται ένα λειτουργικό σύστημα το οποίο θα προστατεύει αυτούς πλήρως. Για παράδειγμα ο κανονισμός που αναφέρθηκε προηγουμένως υπέστη μία πολύ μεγάλη κριτική από όλα τα κράτη-μέλη και πολλούς ηγέτες των κρατών-μελών καθότι υπήρξε μία δυσλειτουργικότητα και μία δυσκινησία όσον αφορά την εφαρμογή του κάτι που δεν συνάδει σε καμία περίπτωση με την Ευρωπαϊκή Ένωση (Patomäki, 2013).

Έπρεπε να υπάρχει ένα κοινό Ευρωπαϊκό σύστημα το οποίο θα προστατεύσει ακόμη περισσότερο την Ευρωπαϊκή Ένωση από την παράνομη μετανάστευση και θα διασφαλίζουν τη διεθνή προστασία αυτούς που αιτούνταν άσυλο για τους πρόσφυγες μετανάστες. Άλλωστε το γεγονός ότι υπήρχαν χώρες όπως η Ελλάδα η Ισπανία και η Ιταλία και η Μάλτα σχετικά με την παράνομη μετανάστευση δημιούργησε έντονο

προβληματισμό στα υψηλά κλιμάκια της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και στα κράτη μέλη όσον αφορά τη διαχείριση του συγκεκριμένου ζητήματος. Άλλωστε η διαχείριση του συγκεκριμένου προβλήματος ήταν ένα από τα βασικότερα πράγματα στα οποία οφείλει να ανταπεξέλθει η Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα από συγκεκριμένες κινήσεις τις οποίες όμως δεν προέβη την κατάλληλη στιγμή και άφησε το πρόβλημα να μεγεθυνθεί ακόμη περισσότερο. Η διαχείριση του προσφυγικού προβλήματος όπως και του μεταναστευτικού ήταν τρομερά δύσκολη για όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση για αυτό το λόγο πρέπει να υπάρχει συνεργασία και ιδιαίτερη προσέγγιση ούτως ώστε να διαχειριστούν αυτό ακόμη καλύτερα (Μούσης, 2005).

Το γεγονός ότι την προηγούμενη δεκαετία υιοθετήθηκαν κάποιες πολιτικές οι οποίες ήταν κατασταλτικές σχετικά με τη μετανάστευση είχε ως αποτέλεσμα να μετατραπεί το προσφυγικό σε ζήτημα ασφαλείας για την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία για να θωρακίσει τα σύνορα της δημιούργησε την Frontex η οποία οφείλει να προστατεύσει τα σύνορά της ευρωπαϊκής ένωσης και τα κράτη-μέλη γενικότερα. Κατά αυτό τον τρόπο όμως στοχοποιήθηκαν ακόμη περισσότερο οι μετανάστες και οι πρόσφυγες κάτι όμως που δημιούργησε ακόμη μεγαλύτερη ανισορροπία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και γενικότερα επιπλέον παθογένειες οι οποίες συσχετίστηκαν με αυτούς. Τα κράτη-μέλη όμως είναι γεγονός ότι δέχτηκαν τεράστια πίεση από τις μεταναστευτικές ροές και η λειτουργικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγου αυτού προβλήματος δημιούργησε αυτά από μεγαλύτερα προβλήματα καθώς δεν υπάρχει μία οργανωμένη στρατηγική και κυρίως μία συγκεκριμένη οργάνωση όσον αφορά την κοινωνική ένταξη αυτών (Brunkhorst, 2014).

Σε πολλές χώρες όπως και στην Ελλάδα εντατικοποιήθηκαν τα κατασταλτικά μέτρα ούτως ώστε οι πρόσφυγες και μετανάστες να μην έρχονται συνεχώς εντός της Ελλάδας καθώς το πρόβλημα έγινε ακόμη μεγαλύτερο καθώς η Ελλάδα δεν μπορούσε να δεχτεί άλλους πρόσφυγες διότι ήδη είχε δεχτεί πολύ περισσότερους από όσους της αναλογούσε. Το βασικότερο είναι ότι υπήρξαν κάποιες πρακτικές από την Ευρωπαϊκή Ένωση τις οποίες προσπαθούν να προστατεύσουν ακόμη περισσότερα τα κράτη-μέλη ούτως ώστε να μην συνεχιστεί η έκρηξη των προσφυγικών ροών και των μεταναστών προς την Ευρώπη (Patomäki, 2013).

3.4.Η ραγδαία αύξηση των προσφυγικών ροών

Υπήρξε ραγδαία αύξηση των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών προς την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία δημιούργησε τεράστιο πρόβλημα σε όλα τα κράτη-μέλη και κυρίως πρόβλημα το οποίο προήλθε σχετικά με τη διαχείριση και τη στρατηγική η οποία κρίθηκε δυσλειτουργική από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τους θεσμικούς φορείς αυτής. Δυστυχώς η ραγδαία αύξηση των προσφυγικών ροών βρήκε απροετοίμαστα τα κράτη-μέλη και κυρίως δημιουργήθηκαν μεγάλες ανισορροπίες μεταξύ τους. Κράτη όπως η Ελλάδα δεν τα βοήθησε η πολεμική σύγκρουση στη Συρία καθώς πολλοί άνθρωποι προσπάθησαν να βρουν καταφύγιο στην Ευρώπη μέσω θαλάσσης με επικρατέστερο προορισμό την Ελλάδα και αυτό απενεργοποίησε οποιοδήποτε σύστημα είχε δημιουργήσει η σύμβαση του Λονδίνου και πυροδότησε έντονες συζητήσεις εντός ευρωπαϊκής ένωσης για τη διαχείριση του προσφυγικού ζητήματος. Ο μηχανισμός μετεγκατάστασης ανακουφίζει προσωρινά την Ελλάδα αλλά δεν αποτελεί τη βάση για μία δικαιότερη κατανομή σε μόνιμη βάση και για αυτό πρέπει να αναθεωρηθεί όλο το μοντέλο της σύμβασης του Δουβλίνου για να υπάρξει πραγματικά ένα κοινό Ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου και μεγαλύτερη προστασία στον προσωπικό της Ευρώπης. Η απάντηση των ευρωπαϊκών οργάνων σε όλα αυτά είναι γενναία χρηματοδότηση χωρών για να αποκόψουν τις προσφυγικές ροές προς την Ευρώπη και για αυτό αναφέρουμε ότι είναι δυσλειτουργικό το σύστημα (Brunkhorst, 2014).

Είναι βέβαιο ότι κρίνεται απαραίτητο από τα μέχρι τώρα δεδομένα να υπάρχει ένα κοινό μεταναστευτικό μέτωπο από την Ευρωπαϊκή Ένωση ιδιαίτερα για τα πέντε μεσογειακά κράτη του Νότου ούτως ώστε να υπάρχει μία κοινή θέση για τη μεταναστευτική πολιτική και κυρίως με τον τρόπο που θα συνεχίσουν να γίνονται πραγματικότητα οι μεταναστευτικές ροές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει ένα κοινό Πλαίσιο ούτως ώστε να υπάρξει αποτελεσματική προστασία των εξωτερικών συνόρων και να δημιουργηθεί ένας κοινός ευρωπαϊκός μηχανισμός ο οποίος θα θωρακίσει τη διεθνή προστασία για όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι απαραίτητη η ανάγκη για την έμπρακτη αλληλεγγύη σε όλους τους εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτως ώστε να υπάρχει συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση σε πολλαπλά επίπεδα. Άλλωστε η αναποτελεσματικότητα αποτελούσε ένα από τα μεγαλύτερα ζητήματα τα οποία αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τα κράτη-μέλη της σχετικά με το μεταναστευτικό και το προσφυγικό

πρόβλημα. Στην Ελλάδα το ζητούμενο διογκώθηκε σε πολύ πιο καλύτερο βαθμό καθώς δημιουργήθηκε κύμα μετανάστευσης το οποίο δημιούργησε μείζον πολιτικό πρόβλημα το οποίο οφείλει να αναχαιτίσει η Ελλάδα και οι κυβερνήσεις της. Όμως αυτό έπρεπε να γίνει μέσα από τη συγκεκριμένη εφαρμογή του νομοθετικού Πλαισίου από την Ευρωπαϊκή Ένωση το οποίο ήταν ελλιπές σε πάρα πολλές γραμμές. Όσον αφορά το προσφυγικό ζήτημα η συνθήκη Δουβλίνο 2 ήταν αυτήν η οποία εφαρμόζεται κατά κόρον στην Ευρωπαϊκή Ένωση ούτως ώστε να επιλύσει το ζήτημα αν και σε πολλές περιπτώσεις τα κράτη εξέφρασαν την αντίθεσή τους όσον αφορά την αποτελεσματικότητα συγκεκριμένης σύμβασης. Αυτό είναι κάτι για το οποίο κατηγορούσαν τα Ευρωπαϊκά κράτη συνεχώς στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή για την αναποτελεσματικότητα που επεδείκνυαν οι συμβάσεις από την Ένωση. Όμως για αυτό θεσμοθετήθηκαν οργανισμοί όπως η Frontex ούτως ώστε να θωρακίσουν τα εξωτερικά σύνορα της Ελλάδας και άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον και οι πολίτες εναντιώθηκαν στις πρακτικές ευρωπαϊκής ένωσης καθώς σε πολλές περιπτώσεις έδειξαν τις διαμαρτυρίες τους μέσα τον πορείες στο κέντρο της Αθήνας σχετικά με το μεταναστευτικό ζήτημα το οποίο εξακολουθούσε να δημιουργεί πολύ περισσότερα προβλήματα όπως ήταν τα προβλήματα της διαμονής των μεταναστών, ο ρατσισμός, τα μεταναστευτικά ζητήματα που ακολούθησαν σε διάφορες περιοχές όπως και οι απελάσεις που ακολούθησαν. Σίγουρα τα κέντρα φιλοξενίας προσφύγων και μεταναστών δεν αποτέλεσαν μία οριστική λύση για το πρόβλημα αλλά ήταν ένα σημαντικό βήμα, ούτως ώστε γενικότερα να μην αιωρείται το μεταναστευτικό πρόβλημα αλλά να προσπαθήσουν ούτως ώστε να επιλυθεί αυτό σε μια σταθερή βάση.

Το νομοθετικό πλαίσιο της μετανάστευσης είχε οδηγήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ελλάδα στη θέσπιση διαφόρων νόμων οι οποίοι όσον αφορά το συγκεκριμένο ζήτημα καταγράφεται από τις συμβάσεις του Άμστερνταμ, το συμβούλιο της Θεσσαλονίκης, το συμβούλιο της Σεβίλλης και το συμβούλιο των Βρυξελλών. Κατά το παρελθόν η Ελλάδα δεν προσέλκυε μετανάστες και πρόσφυγες καθώς διέπονταν από την οικονομική κρίση και οι μετανάστες δεν επέλεγαν μία χώρα όπως η Ελλάδα. Αντίθετα όλο το παραγωγικό και νεανικό κοινό της χώρας επέλεγε όλο και περισσότερο την μετανάστευση, ενώ είναι γεγονός ότι από το 2010 και μετά εισήλθαν πάρα πολλοί μετανάστες στην Ελλάδα την οποία όμως έβλεπαν στην πρώτη χώρα στην οποία θα εισέλθουν και μετά θα προωθηθούν σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Μέσα από

τη σύμβαση του Δουβλίνου προσπάθησαν να θωρακίσουν τους μετανάστες μέσα από τη χορήγηση ασύλου για τους μετανάστες, οι οποίοι αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τη χώρα τους, διότι διατρέχουν κίνδυνο εντός της χώρας τους. Έτσι τους παρέχεται μέσα από το νόμο το δικαίωμα να καταφύγουν σε μία ξένη χώρα χωρίς τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα με σκοπό να αιτηθούν άσυλο. Ένα επίσης σημαντικό γεγονός είναι ότι μέσα από τη σύμβαση Δουβλίνο 2 καθορίστηκαν οι χώρες που είναι υπεύθυνες μέσα από συγκεκριμένες προϋποθέσεις και κριτήρια να παρέχουν άσυλο στους αιτούντες πρόσφυγες και μετανάστες ούτως ώστε να αντιμετωπίσουν αυτές τις ιδιαίτερα επείγουσες καταστάσεις. Στην Ελλάδα το πρόβλημα ήταν πολύ πιο σύνθετο καθώς η Ελλάδα θεωρήθηκε ως η κύρια είσοδος μεταναστών στην Ευρώπη. Σαφώς υπήρξαν όλο και περισσότερες πολιτικές εξελίξεις γύρω από αυτό το ζήτημα και εντατικότερα μέτρα όσον αφορά τους συνοριακούς ελέγχους για τους μετανάστες που προερχόταν από τη Συρία και την Αίγυπτο. Η Frontex όμως με τα μέχρι τώρα δεδομένα φαίνεται ότι έχει προβεί σε τεράστιο έργο ούτως ώστε να μειωθεί η εισβολή των μεταναστών μέσω του Έβρου (Brunkhorst, 2014).

Σε πάρα πολλές περιπτώσεις η ευρωπαϊκή αντίληψη κατακρίθηκε σε πολύ μεγάλο βαθμό στην αφορά τον έλεγχο της μετανάστευσης με τους μεταναστευτικούς φράχτες και γενικότερα την αντιμετώπισή τους όσον αφορά το μεταναστευτικό. Οι χώρες του Νότου θεωρούσαν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν τους ενίσχυσε σχετικά με τον αγώνα για την παράνομη μετανάστευση και κυρίως θεωρούσε ότι τα Ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα δεν προσπάθησαν σε καμία περίπτωση να θωρακίσουν αυτές και τους πολίτες της. Το χειρότερο όλων είναι ότι η Ελλάδα αποτέλεσε την πύλη μετανάστευσης στην Ευρώπη καθώς υπήρξαν πάρα πολλές προσκλήσεις πάρα πολλοί μετανάστες που περνούσαν καθημερινά από τα ελληνοτουρκικά σύνορα και είχανε δίοδο μέσω του Αιγαίου μέσω του Έβρου και μέσα από άλλα σημεία. Σε πάρα πολλές περιπτώσεις αναφέρθηκε ότι η Ευρώπη έπρεπε να μοιραστεί το βάρος της ευθύνης των μεταναστών αλλά αυτό στην πράξη δεν έγινε πραγματικότητα και ήταν πάρα πολύ λίγες οι χώρες που κλήθηκαν να σηκώσουν το βάρος του προβλήματος. Επίσης, σε πάρα πολλές χώρες υπήρξε ακόμη μεγαλύτερη συζήτηση με το αιτιολογικό ότι κινδυνεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών τα οποία κάποιες φορές φάνηκε να μη σεβάστηκαν και να μην προώθησαν σε καμία περίπτωση. Όμως από την άλλη υπήρξαν χώρες όπως η Ελλάδα που δέχτηκαν τεράστιες ποσότητες αιτήσεων ασύλου τους οποίους δεν

μπορούσε να διαχειριστεί, καθότι είναι ένα πάρα πολύ μικρό κράτος το οποίο έπρεπε να υποδεχτεί τεράστιο βαθμό προσφύγων και μεταναστών (Savona&Riccardi, 2015).

Σε κάθε περίπτωση το μεταναστευτικό ζήτημα εμφάνισε διάφορες παθογένειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τον τρόπο με το οποίο οφείλει να προστατέψει τα κράτη-μέλη της και κυρίως να διαχειριστεί τέτοιου είδους καταστάσεις. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ιδιαίτερα στην αρχή επέδειξε αναποτελεσματικότητα όσον αφορά τη διαχείριση του μεταναστευτικού ζητήματος και αυτό κόστισε ακόμη περισσότερο σε όλα τα κράτη μέλη τα οποία αντιμετώπισαν δυσκολίες στη διαχείριση του ζητήματος. Χώρες όπως η Ιταλία, η Ισπανία, η Ελλάδα, η Μάλτα και άλλες έγιναν αποδεκτές αυτού του τεράστιου προβλήματος καθώς τα νότια κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτέλεσαν τα πρώτα στα οποία μετέβησαν οι μετανάστες ούτως ώστε να ξεφύγουν από τις δύσκολες συνθήκες των χωρών τους. Όμως αυτό δημιούργησε ακόμη μεγαλύτερα προβλήματα σε όλα τα κράτη της ευρωπαϊκής ένωσης και κυρίως το πρόβλημα όσον αφορά τη διαχείριση του ζητήματος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση προέβη σε περαιτέρω ρυθμίσεις νομοθετικού περιεχομένου αλλά παρόλα αυτά είχε ήδη χαθεί αρκετός χρόνος όσον αφορά τη διαχείριση του μεταναστευτικού ζητήματος (Brunkhorst, 2014).

Οι μεταναστευτικές ροές προς την Ευρωπαϊκή Ένωση αποτέλεσε ένα από τα βασικότερα προβλήματα που αντιμετώπισε όλη η Ευρώπη και η οποία έπρεπε να αναλάβει συγκεκριμένη δράση και στρατηγική ούτως ώστε να αναχαιτισθεί το όλο πρόβλημα. Οι μετανάστες που εισήλθαν στην Ευρώπη είχαν ως σκοπό να διαμένουν για πάντα σε αυτήν, καθότι στις χώρες τους, υπήρχε εμφύλιος πόλεμος, υπήρχαν οικονομικά προβλήματα τα οποία θεωρούσαν ότι μέσα από την Ευρώπη αυτά θα επιλυθούν και θα έχουν ένα καλύτερο μέλλον. Ο συγκεκριμένος τύπος μετανάστευσης είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο το οποίο οφείλεται σε διάφορους λόγους και αυτό έχει να κάνει κυρίως με οικονομικά κριτήρια αλλά και με κριτήρια ασφαλείας για τους πολίτες που επέλεξαν να μεταναστεύσουν προς την Ευρώπη. Σε γενικότερα πλαίσια είναι λογικό ότι τα κριτήρια της Ασφάλειας ήταν σημαντικότερα για τους πολίτες που θέλησαν να εισέλθουν στην Ευρώπη, καθότι για παράδειγμα ο εμφύλιος πόλεμος στη Συρία και οι πολιτικές αναταραχές σε κράτη της Μέσης Ανατολής, οδηγούν σε μία τέτοια δύσκολη απόφαση, η οποία όμως δημιούργησε τεράστια προβλήματα στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ανθρώπινη μετανάστευση είναι ένα φαινόμενο το οποίο συμβαίνει ανά τους αιώνες και στις περισσότερες περιπτώσεις

σχετίζεται με οικονομικά κριτήρια και κριτήρια ασφαλείας που μαστίζουν μία χώρα. Στην Από Ανατολή επικρατεί μία ιδιαίτερη περίοδος αναταραχών οι οποίες αφορούν για παράδειγμα τον εμφύλιο πόλεμο στη Λιβύη, με τον εμφύλιο πόλεμο ο οποίος δημιουργεί προβλήματα στο εσωτερικό της χώρας και ανασφάλεια σε όλους τους πολίτες όπως επίσης τα διαχρονικά προβλήματα που μαστίζουν το Ισραήλ, το Λίβανο και άλλες (Savona & Riccardi, 2015).

Όλα αυτά καθιστούν την Ευρώπη έναν ελκυστικό προορισμό για όλους τους πολίτες που επιλέγουν να αποχωρήσουν από τη χώρα τους ούτως ώστε να διαμείνουν σε καλύτερες συνθήκες διαβίωσης και κυρίως σε συνθήκες οι οποίες θα τους παρέχουν τη μέγιστη δυνατή ασφάλεια. Τα τελευταία χρόνια έχει τεράστια σημασία ότι υπάρχουν διεθνείς οργανώσεις οι οποίες ασχολούνται με τις μεταναστευτικές ροές είναι σημαντικό, ότι έχουν δημιουργηθεί και οι διεθνείς οργανώσεις μετανάστευσης η οποία ιδρύθηκε το 1951 ούτως ώστε να διασφαλίσει όλα τα δικαιώματα των μεταναστών. Είναι γεγονός ότι η παγκοσμιοποίηση έχει δημιουργήσει τέτοιου είδους φαινόμενα με βάση τα οποία όμως η Ευρώπη έχει ένα ειδικό βάρος να διαχειριστεί την όλη κατάσταση τα κράτη υποδοχής να διαχειριστούν αρμονικά τους μετανάστες αλλά και οι μετανάστες να διέπονται από υπευθυνότητα ώστε να μπορούν να τηρήσουν όλους τους κανόνες που υπάρχουν σε κάποιες χώρες. (Savona&Riccardi, 2015).

Επιπροσθέτως σε αυτό έρχεται να προστεθεί το γεγονός ότι η παράνομη μετανάστευση έλαβε συνθήκες μάλιστα τα τελευταία χρόνια και αυτό επηρέασε χώρες της νότιας Ευρώπης, όπως είναι η Ισπανία, η Ιταλία, η Γαλλία, η Ελλάδα, η Μάλτα, η Κύπρος οι οποίες ως οι πρώτες χώρες που εμφανίζονται για τους μετανάστες στην Ελλάδα έπρεπε τους υποδεχτούν τους μετανάστες και να διέπονται από αυτό το ειδικό βάρος. Είναι γεγονός ότι πολλοί από αυτούς τους μετανάστες σε καμία περίπτωση δεν επιθυμούσαν να παραμείνουν σε χώρες όπως η Ελλάδα που αντιμετωπίζει τεράστια οικονομικά προβλήματα αλλά έβλεπαν τέτοιες χώρες όπως η Ελλάδα ως ένα σκαλοπάτι για να μεταβούν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και να ζήσουν σε αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης και κυρίως σε εύρωστες κοινωνίες. Για αυτό το λόγο επιθυμούσαν τη μετεγκατάσταση του σε άλλα κράτη κάτι που σχετίζεται σαφώς με οικονομικούς λόγους ούτως ώστε να μπορέσουν να αξιοποιήσουν τα επαγγελματικά χαρακτηριστικά τους και να ζήσουν σε καλύτερες οικονομικές συνθήκες. Επιπλέον μέσα από τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως αναφέρθηκε προηγουμένως είναι τεράστιας

σημασίας το γεγονός και δόθηκε το δικαίωμα ασύλου μέσα από τη συνθήκη του Δουβλίνου 2 το οποίο μπορούσαν να αιτούνται όλοι και πρόσφυγες και μετανάστες σε ένα κράτος μέλος και όχι σε πολλά όπως γινόταν παλαιότερα. Διέπεται από τεράστια σημασία το γεγονός ότι μέσα από αυτή τη συνθήκη έγινε πολύ πιο ξεκάθαρο το νομοθετικό καθεστώς που διέπει τους πρόσφυγες και τους μετανάστες και κυρίως η διαδικασία που μπορούν αυτοί να αιτηθούνε άσυλο σε ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκτός όλων των άλλων η συγκεκριμένη συνθήκη ανέφερε ενδελεχώς και τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη-μέλη της ευρωπαϊκής ένωσης πρέπει να διαχειριστούν το όλο το πρόβλημα και κυρίως στον τρόπο έπρεπε να διαχειριστούν όλες οι μετανάστες και τους πρόσφυγες που έρχονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση(Savona&Riccardi, 2015).

4.Το κυβερνοέγκλημα και η σημασία του στην ΕΕ

Επιπλέον μία από τις μεγαλύτερες απειλές αποτελεί το κυβερνοέγκλημα για την Ευρωπαϊκή Ένωση και γενικότερα τα εγκλήματα που σχετίζονται με το χώρο του διαδικτύου από παράνομες δραστηριότητες. Γενικότερα το διαδίκτυο αποτελεί έμμεσα ή άμεσα ένα χώρο όπου μπορούν να λάβουν χώρα εγκληματικές δραστηριότητες, για αυτό το λόγο έχει υπάρξει αντίστοιχη σύμβαση για το κυβερνοέγκλημα, όπως επίσης και η σύμβαση για την προστασία των καταναλωτών η οποία θα αναφερθεί παρακάτω. Είναι πολύ σημαντικό ότι υπάρχουν συγκεκριμένες κατηγορίες κυβερνοεγκλημάτων, αυτές που σχετίζονται με τα υπολογιστικά δεδομένα, αυτές που σχετίζονται με τους υπολογιστές, αυτά που σχετίζονται με το περιεχόμενο και αυτά που σχετίζονται με την παραβίαση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθεί μέσα από τα νομοθετήματα της να υιοθετήσει

νομοθετικά μέτρα, τα οποία θα διευκολύνουν την ανίχνευση, την έρευνα και το κυβερνοέγκλημα μέσα από νόμιμες διαδικασίες. Επιπλέον ένα ακόμη εργαλείο το οποίο έχει εξελιχθεί είναι η έκδοση της ψηφιακής απόδειξης, η οποία φέρεται να βοήθησε σε τρομερά μεγάλο βαθμό σχετικά με την διερεύνηση των κυβερνοεγκλημάτων (Savona&Riccardi, 2015).

Το κυβερνοέγκλημα είναι μία έννοια η οποία έχει εδραιωθεί τα τελευταία χρόνια και σχετίζεται με το διαδίκτυο και γενικότερα με τις τεχνολογίες Πληροφοριών και Επικοινωνιών που σχετίζονται με τα δίκτυα και κυρίως με τον κυβερνοχώρο. Γενικότερα όλο αυτό αφορά όλα τα ηλεκτρονικά μέσα και όλα τα μέσα που σχετίζονται με τους υπολογιστές και το διαδίκτυο γιατί μέσα από τον κυβερνοχώρο υπάρχει διασύνδεση των ανθρώπων μέσω των υπολογιστών και Τηλεπικοινωνιών ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση. Έχουν υπάρξει πάρα πολύ διεθνείς οργανισμοί για να μπορέσουν να αναχαιτίσουν αυτό το φαινόμενο να δημιουργήσουν ένα μεγαλύτερο πλέγμα ασφάλειας στους πολίτες και κυρίως να θωρακίσουν αυτούς από τις οποιεσδήποτε απειλές. Άλλωστε είναι γεγονός ότι ο κυβερνοχώρος αποτελεί κάτι πολύ περισσότερο από το απλό διαδίκτυο γιατί συμπεριλαμβάνει και όχι μόνο το υλικό το λογισμικό και τα πληροφοριακά συστήματα αλλά και την ανθρώπινη και κοινωνική αλληλεπίδραση μέσω από μέσα σε αυτά τα δίκτυα. Επιπροσθέτως είναι λογικό ότι όλες οι κυβερνήσεις προσπαθούν να ορίσουν τι εννοούν με την έννοια του κυβερνοχώρου ούτως ώστε να ορίσουμε συγκεκριμένες τεχνικές στρατηγικές μέσα από τις οποίες θα καθορίσουν την ασφάλεια σε αυτόν και την πλήρη προστασία όλων των πολιτών από το διαδίκτυο και τις απειλές αυτού. Ουσιαστικά η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθεί να θωρακίσει τα κράτη μέλη μέσα από την τεχνολογία μέσα από την επικοινωνία και την πληροφορία των υπηρεσιών του διαδικτύου, ούτως ώστε μέσα από τα ψηφιακά αποτυπώματα να διακρίνετε κάποιος, ο οποίος έχει προωθήσει ένα έγκλημα στο διαδίκτυο. Για αυτό το λόγο είναι άλλωστε σημαντικό ότι η ψηφιακή απόδειξη, έφερε, κάποιες σημαντικές προκλήσεις, ούτως ώστε να μπορεί να παρουσιαστεί μέσα από συγκεκριμένα εργαλεία και μέσα από συγκεκριμένες αποδείξεις οι οποίες απορρέουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τα όργανα της. Τα ψηφιακά εργαλεία του μέλους ευρωπαϊκής ένωσης διευκολύνουν και πρόσβαση στην ηλεκτρονική απόδειξη, ώστε να διερευνούν πολύ πιο εύκολα τα πιθανά ποινικά αδικήματα και τις διώξεις οι οποίες είναι αποθηκευμένες στις υπηρεσίες των υπολογιστών. Άλλωστε τα τελευταία χρόνια έχει αναπτυχθεί στο μέγιστο δυνατό

βαθμό η συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις μέσα από εργαλεία τα οποία καθιστούν απαραίτητη την αμοιβαία δικαστική συνδρομή μεταξύ των άλλων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτως ώστε να υπάρχει η μέγιστη αποδοτικότητα όσον αφορά τη συνεργασία σε τέτοια ζητήματα. Γίνεται αντιληπτό ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει προτείνει τέτοιου είδους νομοθεσία ώστε να διευκολύνει και να επιταχύνει την πρόσβαση για την επιβολή του νόμου. Όσον αφορά τις δικαστικές αρχές αυτές καταφέρνουν με την ηλεκτρονική απόδειξη, να αντιμετωπίζουν σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό το έγκλημα. Άλλωστε κρίνεται απαραίτητο το να υπάρξει η διερεύνηση και η δίωξη εγκλημάτων στην ψηφιακή εποχή. Σε όλα αυτά είναι σαφές, ότι συμβάλλουν στο μέγιστο δυνατό βαθμό όλα τα Ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και όλα αυτά τα όργανα τα οποία έχουν θεσπιστεί σχετικά με την ασφάλεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση(Savona&Riccardi, 2015).

4.1.Ο στόχος της ενιαίας αγοράς και της προστασίας των πολιτών

Σε γενικότερα πλαίσια ο γενικός στόχος των προτάσεων είναι να συμβάλουν στην ανάπτυξη της ψηφιακής ενιαίας αγοράς προς όφελος τόσο των καταναλωτών όσο και των επιχειρήσεων. Αυτό θα συμβεί αφού εξαιρεθούν οι πολύ βασικοί φραγμοί όσον αφορά το δίκαιο των συμβάσεων και αφού παρεμποδίζουν τις διασυνοριακές συναλλαγές όπου οι κανόνες προβλέπονται στις προτάσεις ώστε αν μειώσουν την αβεβαιότητα που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις αλλά και οι ίδιοι οι καταναλωτές λόγω των δυσκολιών του νομικού πλαισίου και των δαπανών που επιβαρύνουν τις επιχειρήσεις. Η πρωτοβουλία αυτή φαίνεται ότι σίγουρα θα ενισχύσει την εμπιστοσύνη εκ μέρους των καταναλωτών γιατί πλέον έχουν σαφή δικαιώματα. Πλέον δε θα υπάρχουν διασυνοριακά εμπόδια των πωλήσεων. Αυτό ισχύει διότι βλέπουμε ότι πολλές εταιρείες προσπαθούν πάρα πολύ για αυτό. Αλλάζουν σίγουρα και οι δαπάνες και των καταναλωτών αλλά και των επιχειρηματιών. Γενικότερα μεταβάλλεται όλο το πλαίσιο και γίνεται πολύ καλύτερο(Europol, 2020).

Οι δαπάνες επηρεάζουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις κατά κύριο λόγο. Οι νέες όμως προτάσεις αλλάζουν το περιβάλλον και δημιουργούν φιλικό περιβάλλον για τη διευκόλυνση των επιχειρήσεων και τις διασυνοριακές πωλήσεις. Σημαντικό είναι να δοθεί ασφάλεια στις επιχειρήσεις και να αποφεύγονται περιττές δαπάνες. Οφείλουν όλοι οι πολίτες να εφαρμόσουν το διαδικτυακό εμπόριο οφείλουν να εξοικειωθούν με

αυτό. Τα ποσοστά τα τελευταία χρόνια έχουν αλλάξει ριζικά. Το ψηφιακό περιεχόμενο καλύπτει μεγάλο φάσμα προϊόντων και όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι καταναλωτές μπορούν να λυθούν. Το κακό είναι ότι οι καταναλωτές δεν αισθάνονται εμπιστοσύνη όταν πραγματοποιούν διαδικτυακές αγορές σε διασυνοριακό επίπεδο. Έτσι όμως χάνουν τις ανταγωνιστικές τιμές που θα μπορούσαν να βρουν(Στεργιούλης, 2019).

Αυτή η πρόταση καλύπτει όλα τα νομικά κενά που υπήρχαν μέχρι τώρα. Το νομικό κενό αφορούσε αποκλειστικά την προστασία των καταναλωτών. Η πρόταση αφορά την εναρμόνιση με τους κανόνες για την προμήθεια του ψηφιακού περιεχομένου και με την προηγούμενη νομοθεσία. Βέβαια δεν υπάρχουν κανόνες για μη συμμόρφωση σε αυτούς τους κανόνες. Για αυτό πρέπει να υπάρξει δράση και να λυθούν τα όποια προβλήματα. Πρόβλημα αποτελούν οι καταχρηστικές ρήτρες που συνάπτονται με τους καταναλωτές. Η οδηγία 2000/31/εκ θέσπιζε εναρμονισμένους κανόνες για τις ηλεκτρονικές συμβάσεις. Η πρόταση συνάδει με την ΕΕ για την ψηφιακή ενιαία αγορά. Ο κανονισμός 1215/2012 για τη διεθνή δικαιοδοσία την αναγνώριση και τις αποφάσεις αστικών και εμπορική υποθέσεων εφαρμόζονται και στο ψηφιακό περιβάλλον. Οι πράξεις αυτές έχουν θεσπιστεί πρόσφατα και οι επιπτώσεις του διαδικτύου εξετάστηκαν σε μεγάλο βάθος. Κάποιοι κανόνες λαμβάνουν τις συναλλαγές του διαδικτύου αυτές που αφορούν τους καταναλωτές. Οι κανόνες αυτοί αφορούν την προστασία των καταναλωτών στην ψηφιακή αγορά παρέχοντας το πλεονέκτημα των κανόνων χωρίς να υπάρξουν παρεκκλίσεις. Οι ισχύοντες κανόνες για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο θεσπίζουν σαφές νομικό πλαίσιο για την αγορά και την πώλησης στην ψηφιακή αγορά όπου εξέχουσα σημασία έχουν τα συμφέροντα των καταναλωτών και των επιχειρήσεων(Europol, 2020).

Η στρατηγική της ενιαίας ψηφιακής αγοράς έχει ως στόχο να αντιμετωπίσει όλα τα εμπόδια για την ανάπτυξη του διασυνοριακού ηλεκτρονικού εμπορίου στην ενιαία ψηφιακή αγορά με ολιστικό τρόπο. Η στρατηγική της ενιαίας ψηφιακής αγοράς έχει ως στόχο να αντιμετωπίσει όλα τα μείζονα εμπόδια για την ανάπτυξη του διασυνοριακού ηλεκτρονικού εμπορίου στην ενιαία ψηφιακή αγορά με ολιστικό τρόπο. Αυτή η πρόταση πρέπει να εξεταστεί με βάση την ολιστική προσέγγιση. Η στρατηγική αυτή καλύπτει όλες τις πρωτοβουλίες για το διασυνοριακό εμπόριο και την ελεύθερη ροή των δεδομένων. Όσον αφορά τη διασυνοριακή φορητότητα περιεχόμενου και το ευρωπαϊκό νέφος, η στρατηγική προβλέπει αποφασιστικές δράσεις για να

διασφαλιστούν η φορητότητα και η διαλειτουργικότητα του περιεχομένου η οποία διαδραματίζει πολύ μεγάλη σημασία για την προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου στην ΕΕ. Η στρατηγική καλύπτει τις πρωτοβουλίες για την επιβολή νομοθεσίας δηλαδή επανόρθωσης με την έναρξη λειτουργία μιας πλατφόρμας ηλεκτρονικής επίλυσης διαφορών με την αναθεώρηση του κανονισμού 2006/2004 για τη συνεργασία των εθνικών αρχών για την νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών. Η εναρμόνιση των κανόνων δικαίου των συμβάσεων στην ΕΕ θα διευκολύνει το συντονισμό της επιβολής της νομοθεσίας που αναλαμβάνουν οι αρχές συνεργασίας για την προστασία των καταναλωτών (Στεργιούλης, 2019).

4.2. Το ζήτημα των πνευματικών δικαιωμάτων

Η πρόταση είναι συνεκτική για το πλαίσιο της ΕΕ σχετικά με τα πνευματικά δικαιώματα και δε θα θίγουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το δίκαιο των πνευματικών δικαιωμάτων. Η προστασία των φυσικών προσώπων όσον αφορά την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διέπεται από την οδηγία 1995/46/εκ του ευρωπαϊκού συμβουλίου των φυσικών προσώπων έννοια της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την ελεύθερη ροή αυτών των δεδομένων και την οδηγία 2002/58/εκ του ευρωπαϊκού συμβουλίου για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών οι οποίες εφαρμόζονται πλήρως στην προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου. Οι οδηγίες αυτές έχουν θεσπίσει ένα νομικό πλαίσιο στον τομέα των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην ένωση. Αυτές οι προτάσεις θα συμμορφώνονται με το νομικό πλαίσιο (Europol, 2020).

Οι καταναλωτές θα έχουν σαφή δικαιώματα σε όλη την ΕΕ και μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στο να αγοράζουν αγαθά σε διασυνοριακό επίπεδο. Αυτό θα δημιουργήσει αμοιβαία οφέλη εκατέρωθεν. Θα αυξηθεί ο ανταγωνισμός οδηγώντας σε αύξηση του εμπορίου και καλύτερες ανταγωνιστικές τιμές με μακροοικονομικά οφέλη για την ΕΕ. Οι καταναλωτές θα μπορούσαν να επωφεληθούν από την αυξημένη προσφορά και τις πολύ χαμηλότερες τιμές. Οι καταναλωτές όμως θα έπαυαν να επωφελούνται από το υψηλότερο επίπεδο προστασίας του καταναλωτή που παρέχεται από το εθνικό τους δίκαιο. Οι καταναλωτές θα μπορούσαν να επωφεληθούν από ένα υψηλότερο επίπεδο προστασίας του καταναλωτή δυνάμει του δικαίου της χώρας του

εμπορίου εάν υπερβαίνει το δικό τους εθνικό δίκαιο. Η θετική επίδραση λόγω των εναρμονισμένων κανόνων για το ψηφιακό περιεχόμενο θα παρέμενε για το δίκαιο των συμβάσεων εμπόδια για το διασυνοριακό εμπόριο όσον αφορά τα αγαθά. Όλα αυτά που αναλύσαμε προηγουμένως έχουν τα θετικά και τα αρνητικά τους για το Online εμπόριο αλλά μένει να φανεί στην πράξη το πώς θα καταλήξει αυτή η κατάσταση. Τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν προστατευτικούς κανόνες (Savona&Riccardi, 2015).

4.3.Το εμπόριο και η πλήρης θωράκιση του

Η θωράκιση και η προστασία των καταναλωτών υπερ καλύπτεται με τα παρακάτω

1. Το αναπτυξιακό δυναμικό του ηλεκτρονικού εμπορίου
2. Την επίτευξη ενιαίας αγοράς με εναρμόνιση νομοθετική
3. Οι διαφορές στους εθνικούς κανόνες για τις καταναλωτικές συμβάσεις και η έλλειψη κανόνων στο τομέα του δικαίου των συμβάσεων.
4. Η μηδενική εμπιστοσύνη των καταναλωτών προς τους διασυνοριακές συναλλαγές
5. Η αντιμετώπιση των προβλημάτων ενώ όλοι μπορούν να βασίζονται σε εναρμονισμένους κανόνες
6. Η καθιέρωση πλήρως εναρμονιζόμενων κανόνων για τη διευκόλυνση όλων.
7. Το όφελος των καταναλωτών από τα εναρμονιζόμενα δικαιώματα για το ψηφιακό περιεχόμενο.
8. Η παραπάνω οδηγία θα εναρμονίσει πλήρως το σύνολο των βασικών κανόνων οι οποίοι δε ρυθμίζονταν σε ενωσιακό επίπεδο.
9. Με την πλήρη εναρμόνιση απαγορεύεται οι τυπικές ουσιαστικές απαιτήσεις των κρατών μελών.
10. Η παρούσα οδηγία δε θα πρέπει να θίγει τις εθνικές νομοθεσίες
11. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να αντιμετωπίζει προβλήματα που αφορούν διάφορες κατηγορίες ψηφιακού περιεχομένου και την προμήθεια του.
12. Πρέπει να υπάρχει ένα σαφές νομικό πλαίσιο και απαιτήσεις συμμόρφωσης από την ΕΕ.
13. Στην ψηφιακή οικονομία το ψηφιακό περιεχόμενο δεν παρέχεται έναντι τιμήματα αλλά αντί άλλης μη χρηματικής παροχής.

14. Το ψηφιακό περιεχόμενο πρέπει να εφαρμόζει μόνος τις συμβάσεις όπου ο προμηθευτής ζητεί δεδομένα.
15. Το περιεχόμενο των καταναλωτών πρέπει να τυγχάνει ιδίας μεταχείρισης με κάθε άλλου ψηφιακού περιεχομένου που παρέχει ο καταναλωτής κατά τη διάρκεια της σύμβασης.
16. Η διασφάλιση των δικαιωμάτων για τους καταναλωτές και οι ισότιμοι πόροι ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις.
17. Το ψηφιακό περιεχόμενο είναι σημαντικό στο πλαίσιο του διαδικτύου των πραγμάτων
18. Οι συμβάσεις περιλαμβάνουν γενικούς όρους και προϋποθέσεις προμηθευτή που πρέπει να γίνουν αποδεκτοί από τον καταναλωτή.
19. Η οδηγία αυτή πρέπει να εφαρμόζεται μόνο σε εκείνες τις υπηρεσίες των οποίων το βασικό αντικείμενο είναι η παροχή ψηφιακού περιεχομένου.
20. Η οδηγία πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στη δέσμη συμβάσεων που αφορά το ψηφιακό περιεχόμενο.
21. Η οδηγία πρέπει να εφαρμόζεται με επιφύλαξη των πνευματικών δικαιωμάτων.
22. Η προστασία των φυσικών προσώπων και η επεξεργασία δεδομένων ρυθμίζονται από συγκεκριμένες οδηγίες. Πρέπει η εφαρμογή να γίνεται με πλήρη συμμόρφωσης το νομικό πλαίσιο.
23. Είναι σκόπιμο να καθοριστούν απλοί και σαφείς κανόνες ως προς τις λεπτομέρειες και τα χρονικά περιθώρια.
24. Πρέπει αν προαχθεί η καινοτομία στην ψηφιακή ενιαία αγορά και να ληφθούν υπόψη τεχνολογικές εξελίξεις
25. Με βάση τη σύμβαση πρέπει να διασφαλίζεται ότι οι καταναλωτές δε στερούνται των δικαιωμάτων τους.
26. Το ψηφιακό περιεχόμενο πρέπει να αλληλοεπιδρά με τι ψηφιακές συσκευές.
27. Πρέπει να υπάρξει ενισχυμένο επίπεδο ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών σε όλη την ΕΕ.
28. Για την εφαρμογή κανόνων οι προμηθευτές οφείλουν να χρησιμοποιούν καλές πρακτικές και πρακτικές δεοντολογίας.
29. Η έκδοση των ψηφιακών περιεχομένων πρέπει να είναι πλήρως καινούργια και επικαιροποιημένη.
30. Για να λειτουργεί σωστά το ψηφιακό περιεχόμενο πρέπει να ενσωματώνεται σωστά στο λογισμικό περιβάλλον του καταναλωτή.

31. Η συμμόρφωση πρέπει να καλύπτει τα υλικά και τα νομικά ελαττώματα.
32. Ο προμηθευτής είναι επίσης σε καλύτερη θέση και για αυτό οφείλει αυτοβούλως να συμμορφώνεται σε όλες τις τεχνικές προδιαγραφές.
33. Δεδομένη πρέπει να είναι η προστασία και η επιφύλαξη των θεμελιωδών δικαιωμάτων του καταναλωτή.
34. Ο προμηθευτής αναλαμβάνει την ευθύνη έναντι του καταναλωτή για την έλλειψη συμμόρφωσης για τυχόν αδυναμία προμήθειας του ψηφιακού περιεχομένου.
35. Η αδυναμία προμήθειας του ψηφιακού περιεχομένου είναι σοβαρή παραβίαση της υποχρέωσης του προμηθευτή.
36. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης οι καταναλωτές δικαιούνται αποκατάστασης της συμμόρφωσης του ψηφιακού περιεχομένου.
37. Ο καταναλωτής οφείλει σε δεύτερο στάδιο να καταγγείλει τη σύμβαση.
38. Μετά την καταγγελία μπορεί να κάνει χρήση του περιεχομένου που δημιουργήθηκε από τον καταναλωτή.
39. Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι ο καταναλωτής χαίρει αποτελεσματικής προστασίας σε σχέση με το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης πρέπει ο καταναλωτής να ανακτήσει όλα τα δεδομένα.
40. Ο προμηθευτής οφείλει να χορηγεί στον καταναλωτή τεχνικά μέσα για την ανάκτηση των δεδομένων.
41. Η αναγκαία επίτευξη ισορροπίας μεταξύ των συμφερόντων των καταναλωτών και των προμηθευτών γεννά δικαίωμα καταγγελίας ο καταναλωτής δικαιούται να καταγγείλει μόνο μέρος της σύμβασης.
42. Το ψηφιακό περιεχόμενο δεν υπόκειται σε φθορά κατά τη χρήση του και παρέχεται για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα
43. Ο προμηθευτής έχει την ευθύνη καταβολής αποζημίωσης και αποτελεί βασικό στοιχείο των συμβάσεων για την προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου.
44. Ο προμηθευτής μπορεί αν υποχρεωθεί να αλλάξει τα χαρακτηριστικά του ψηφιακού περιεχομένου που παρέχεται για συγκεκριμένο διάστημα.
45. Ο ανταγωνισμός αποτελεί πολύ σημαντικό στοιχείο για την εύρυθμη λειτουργία της ψηφιακής αγοράς ώστε να τονωθεί ο ανταγωνισμός
46. Τα πρόσωπα έχουν έννομο συμφέρον προστασίας των σημαντικών δικαιωμάτων και πρέπει να έχουν την ίδια ευχέρεια όπου κριθεί απαραίτητο.

47. Οι διατάξεις παραπάνω δε πρέπει να θίγουν την εφαρμογή των κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου
48. Ο κανονισμός 2006/2004 πρέπει να τροποποιηθεί με την πρόταση ώστε να διευκολύνεται η διασυνοριακή συνεργασία κατά την εφαρμογή της οδηγίας.
49. Η οδηγία 2009/22/εκ πρέπει αν τροποποιηθεί και να συμπεριλάβει την παρούσα οδηγία για την προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών
50. Πρέπει να διασφαλιστεί η συνολική συνοχή των εθνικών νομοθεσιών με την εναρμόνιση των κανόνων δικαίου των συμβάσεων που διευκολύνουν την συντονισμό των δράσεων επιβολής με μέτρα βάση της αρχής της επικουρικότητας και αναλογικότητας (Στεργιούλης, 2019).

Όλο αυτό επηρεάζει τους εμπόρους και τον βαθμό που πωλούν διασυνοριακά αγαθά ή όχι. Η πρόταση συμπληρώνει την οδηγία 2011/83/ΕΕ για τα δικαιώματα των καταναλωτών με την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ και την οδηγία 1999/44/εκ και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ και της οδηγίας 97/7/εκ η οποία θα εναρμονίσει πλήρως τους κανόνες για διαδικτυακές και εξ αποστάσεως πωλήσεις αγαθών. Η πρόταση συμπληρώνει την οδηγία 2000/31/εκ για τις νομικές πτυχές αυτών των πραγμάτων και τους εναρμονισμένους κανόνες σχετικά με τον online εμπόριο. Η πρόταση συνάδει με τους ισχύοντες κανόνες της ΕΕ και σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο και τη δικαιοδοσία στην ψηφιακή ενιαία αγορά. Ο κανονισμός 1215/2012 για την διεθνή την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και ο κανονισμός 593/2008 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, οι οποίοι θεσπίζουν κανόνες για τον καθορισμό της αρμόδιας δικαιοδοσίας και του εφαρμοστέου δικαίου εφαρμόζονται και στο ψηφιακό περιβάλλον (Europol, 2017).

Οι πράξεις αυτές έχουν θεσπιστεί πολύ πρόσφατα και οι επιπτώσεις του διαδικτύου εξετάστηκαν σε βάθος κατά τη νομοθετική διαδικασία. Ορισμένοι κανόνες λαμβάνουν υπόψη τις συναλλαγές μέσω διαδικτύου ιδίως εκείνοι που αφορούν τις συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές. Οι κανόνες αυτοί, αποσκοπούν στην προστασία των καταναλωτών στην ψηφιακή αγορά παρέχοντας το πλεονέκτημα των κανόνων κράτους μέλους με σκοπό να μην υπάρξουν παρεκκλίσεις. Αποσκοπεί η πρόταση στην εναρμόνιση των βασικών διατάξεων αναγκαστικού δικαίου για την προστασία των καταναλωτών ώστε στο εμπόριο να μην αντιμετωπίζουν ανισότητες. Οι νέοι κανόνες για τις συμβάσεις διαδικτυακών και άλλων εξ αποστάσεων αγαθών και οι ισχύοντες κανόνες για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο θεσπίζουν ένα πλαίσιο για την

αγορά και την πώληση σε μια ευρωπαϊκή ψηφιακή αγορά το οποίο λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα τόσο των καταναλωτών και των επιχειρήσεων(Savona&Riccardi, 2015).

Η παρούσα νομοθετική πρόταση δεν απαιτεί καμία αλλαγή στο πλαίσιο του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου της ΕΕ συμπεριλαμβανόμενου 593/2008. Η πρόταση συμπληρώνει και παρέχει τη δυνατότητα στην τομεακή νομοθεσία της ένωσης όπως τη νομοθεσία όπου θεσπίζουν ειδικές απαιτήσεις για την ανθεκτικότητά των προϊόντων και απαιτήσεις όσον αφορά αυτήν παροχή πληροφοριών με την ανθεκτικότητα της (Στεργιούλης, 2019).

4.4.Η οδηγία σχετικά με τις πωλήσεις και οι προβληματισμοί της

Η προτεινόμενη οδηγία περιλαμβάνει πολύ σημαντικές διατάξεις για τις εξ αποστάσεως και τις συμβάσεις πωλήσεων μεταξύ του πωλητή και του καταναλωτή. Το πεδίο εφαρμογής περιορίζεται στις συμβάσεις κινητών μεταξύ των επιχειρήσεων και των καταναλωτών ενώ δεν καλύπτει τις εξ αποστάσεως συμβάσεις της παροχής υπηρεσιών. Αυτό είναι αλήθειά ότι αποτελεί ένα σημαντικό κενό της εν λόγω πρότασης. Επίσης είναι πολύ σημαντικό ότι η οδηγία δεν περιλαμβάνει κανόνες για τις συμβάσεις πωλήσεων οι οποίες γίνονται με καταναλωτές διαδικτυακά αλλά ρυθμίζει τις σύμβασης πωλήσεων οι οποίες συνάπτονται εξ αποστάσεως. Η οδηγία με τα άρθρα τέσσερα έως οχτώ προβλέπει κάποιους λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη συμμόρφωσή που οφείλουν όλοι να δείξουν. Η συμμόρφωση με το άρθρο οχτώ της σύμβασης είναι το βασικό το κριτήριο για την ευθύνη που ενέχονται στον ίδιο τον πωλητή. Μεγάλη σημασία έχει το άρθρο τέσσερα το οποίο προβλέπει ότι τα αγαθά αποτελούν μέρος της σύμβασής όπου ο πωλητής οφείλει να διασφαλίζει αρχικά τη ποσότητα, τη ποιότητα και τα χαρακτηριστικά τους είναι αυτά που προβλέπονται από τη σύμβαση(Europo1, 2017).

Μεγάλη σημασία έχει η ειδική χρήση την οποία επιζητεί ο καταναλωτής την οποία γνωστοποίησε στον πωλητή κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης όπου ο πωλητή την αποδέχτηκε. Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά και οι δυνατότητες επιδόσεων καθορίζονται με δήλωση η οποία αποτελεί αναπόσπαστο εύρος όλης της σύμβασης. Όλες οι διατάξεις των άρθρων 4 – 8 ακολουθούν το άρθρο δύο της οδηγίας 1999/44 και τα άρθρα 99 του ΚΕΔΠ τα οποία αποτελούν το βασικό κριτήριο συμμόρφωσης το

οποίο εφαρμόζεται ήδη στα κράτη μέλη τα οποία έχουν μεταφέρει την οδηγία στα εθνικά τους δίκαια από το 2002(Interpol, 2020).

Από τις μεγαλύτερες καινοτομίες αυτής τη πρότασης αποτελεί το γεγονός ότι το άρθρο 7 ορίζει ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο της συμμόρφωσης με τη σύμβαση τα αγαθά πρέπει να είναι απαλλαγμένα από οποιοδήποτε δικαίωμα έναντι τρίτου συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, ενώ ακόμη και το όγδοο άρθρο διευκρινίζει το χρονικό διάστημα στο οποίο πρέπει να υφίσταται η έλλειψη συμμόρφωσης. Αυτό αποτελεί χρόνο κατά τον οποίο αρχικά ο καταναλωτής ή κάποιος άλλος αποκτά τη φυσική κατοχή των αγαθών, ή τα αγαθά να παραδίδονται στον μεταφορέα που έχει επιλέξει ο καταναλωτής αφού όμως ο μεταφορέας που έχει επιλέξει ο καταναλωτής δεν έχει προταθεί από τον πωλητή ή εφόσον ο πωλητής δεν προτείνει κανένα εναλλακτικό μέσο μεταφοράς(Savona&Riccardi, 2015).

4.6.Η πρόταση οδηγίας για το ψηφιακό περιεχόμενο

Η οδηγία για το ψηφιακό περιεχόμενο εφαρμόζεται σε κάθε σύμβαση για την προμήθειά του ψηφιακού περιεχομένου από τους προμηθευτές προς τους καταναλωτές σε αντάλλαγμα του οποίου ο καταναλωτής καταβάλλει τίμημα ή παρέχει μη χρηματική αντιπαροχή υπό τη μορφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κάποιων δεδομένων με βάση το άρθρο τρία. Εφαρμόζεται ανεξαρτήτως του αν η σύμβαση έχει συναφθεί εξ αποστάσεως και ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο παραδίδεται το ψηφιακό περιεχόμενο. Βέβαια εφαρμόζεται σε αμφότερες τις συμβάσεις στο πλαίσιο των οποίων ο καταναλωτής αποκτά τον έλεγχο στο ψηφιακό περιεχόμενο και τις συμβάσεις όπου ο προμηθευτής παρέχει αποκλειστικές υπηρεσίες. Το ψηφιακό περιεχόμενο και ορισμός του προβλέπονται στην πρώτη παράγραφο του δεύτερου άρθρου. Για αυτό το λόγο το ψηφιακό περιεχόμενο περιλαμβάνει αρχικά τα δεδομένα στα οποία παράγονται και επέρχονται σε ψηφιακή μορφή και υπηρεσία που επιτρέπει τη δημιουργία την επεξεργασία ή την αποθήκευση δεδομένων στην ψηφιακή μορφή όταν τα δεδομένα αυτά παρέχονται από τον καταναλωτή. Τέλος η οδηγία επιτρέπει την ανταλλαγή δεδομένων σε ψηφιακή μορφή που παρέχεται από άλλους χρήστες της υπηρεσίας αυτής καθώς και σε όποια άλλη μορφή αλληλεπίδρασης με αυτά τα δεδομένα(Europol, 2017).

Η κεντρική διάταξη της οδηγίας είναι το άρθρο έξι το οποίο ρυθμίζει τη συμμόρφωση του ψηφιακού περιεχομένου. Προβλέπει ότι το ψηφιακό περιεχόμενο

οφείλει να πληροί τον συγκεκριμένο σκοπό για τον οποίο ο καταναλωτής αγόρασε το ψηφιακό περιεχόμενο υπό την προϋπόθεση ότι αυτοί οι σκοποί έχουν γνωστοποιηθεί στον προμηθευτή πριν τη σύναψη της σύμβασης και παράλληλα να είναι σύμφωνο με τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τον προμηθευτή πριν την υπογραφή της σύμβασης. Αυτό ισχύει για παράδειγμα στην αγορά και τη χρήση των λογισμικών. Εννοείται ότι ο προμηθευτής πρέπει να παραδώσει την πλέον πρόσφατη έκδοση του ψηφιακού περιεχόμενου το οποίο βρισκόταν σε κυκλοφορία κατά τη χρονική στιγμή της σύναψης της σύμβασης εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά (Savona&Riccardi, 2015).

Όμως στην πρόταση οδηγίας για τις διαδικτυακές και εκ αποστάσεως πωλήσεις η πρόταση και το ψηφιακό περιεχόμενο προβλέπει ότι το ψηφιακό περιεχόμενο πρέπει να είναι απαλλαγμένο από κάθε τρίτο για να μπορεί το ψηφιακό περιεχόμενο να χρησιμοποιηθεί σύμφωνα με τη σύμβαση. Αυτό ισχύει και όταν το ψηφιακό περιεχόμενο παρέχεται για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Βέβαια ο προμηθευτής δε φέρει το βάρος της απόδειξης εάν αυτός αποδείξει ότι το ψηφιακό περιβάλλον του καταναλωτή δεν είναι συμβατό με τις απαιτήσεις διαλειτουργικότητας και τις διάφορες άλλες τεχνικές απαιτήσεις του ψηφιακού περιεχόμενου και ο προμηθευτής είχε ενημερώσει τον καταναλωτή σχετικά με αυτές τις απαιτήσεις σχετικά με τη σύναψη τη σύμβασης. Αυτή είναι μια απότιση από την πλευρά του προμηθευτή για ανάκτηση πληροφοριών πριν της σύναψή της σύμβασης(Interpol, 2020).

4.7.Το Ηλεκτρονικό εμπόριο σχετικά με την προστασία των καταναλωτών από παραπλανητικές και αθέμιτες εμπορικές πρακτικές

Οι καταναλωτές πρέπει να γνωρίζουν ποιος είναι ο πραγματικός πωλητής ενός προϊόντος και πρέπει να ελέγχει ούτως ώστε να διασφαλίζεται η ποιότητα ώστε αν αυτό συμβαίνει να απευθύνεται άμεσα στον προμηθευτή. Οι νέοι αυτοί κανόνες αποτελούντο εύρος του συνόλου των μέτρων για τη νέα συμφωνία για τους καταναλωτές. Αυτό συνέβη σχετικά πρόσφατα τον Μάρτιο του 2019 που επιτεύχθηκε η προσωρινή συμφωνία του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου και του συμβουλίου της ΕΕ σχετικά με την αντιμετώπιση με τις πλατφόρμες της ηλεκτρονικής αγοράς καθώς και της ποιότητας των προϊόντων. Θα υπάρχουν από δω και έπειτα κανόνες διαφάνειας σχετικά με το διαδίκτυο. Οι καταναλωτές θα πρέπει να είναι σε θέση να γνωρίζουν

ποιος είναι ο πραγματικός πωλητής του προϊόντος ή της υπηρεσίας και να διαθέτουν πολύ καλή πληροφόρηση πριν να φτάσουν στην αγορά. Επιπλέον οι οποιεσδήποτε αθέμιτες εμπορικές πρακτικές και οι παραπλανητικές δηλώσεις σχετικά με κριτικές με τις οποίες δεν έχουν ληφθεί εύλογα όλα τα μέτρα ώστε να διασφαλιστεί η ασφάλεια τους(Savona&Riccardi, 2015).

Συμπεράσματα

Οι πολιτικές ασφαλείας έχουν δημιουργηθεί με τέτοιο τρόπο στην Ευρωπαϊκή Ένωση ούτως ώστε να θωρακίσουν όλο το οικοδόμημα της ένωσης και όλα τα κράτη μέλη. Οι προκλήσεις και οι απειλές που διέπουν την Ευρωπαϊκή Ένωση για τα κράτη-μέλη είναι πάρα πολλές και συνεχώς αυξανόμενες. Για αυτό το λόγο είναι σημαντικό να θωρακιστεί με μία συγκεκριμένη στρατηγική από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτως ώστε να μπορούν να προστατευθούν τα κράτη από τις οποίες απειλές και κυρίως να θωρακίσουν το εσωτερικό τους από τις τεράστιες προκλήσεις που υπάρχουν. Είναι πολύ σημαντικό και από τη μεριά της Ευρωπαϊκής Ένωσης να δημιουργηθούν οι κατάλληλοι οργανισμοί και μηχανισμοί ούτως ώστε να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις που υπάρχουν τα τελευταία χρόνια σε όλο το φάσμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει προβεί σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες ώστε να δημιουργήσει τις κατάλληλες υποδομές για να αντιμετωπίσει τις απειλές ασφαλείας και για αυτό το λόγο προέβη σε όλες τις αρμόδιες ενέργειες όπως θα όφειλε.

Όπως φάνηκε καθότι από τα παραπάνω η Ευρωπαϊκή Ένωση τα κράτη μέλη και τα θεσμικά Ευρωπαϊκά όργανα έχουν να αντιμετωπίσουν προκλήσεις σε πολλαπλά επίπεδα και για αυτό το λόγο πρέπει να δημιουργηθεί μία συγκεκριμένη στρατηγική η οποία θα θωρακίσει όλα τα κράτη-μέλη και το ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Άλλωστε οι πολιτικές ασφαλείας του ευρωπαϊκού χώρου από συγκεκριμένη στρατηγική πορεία από την Ευρωπαϊκή Ένωση ώστε να μπορούν να αντιμετωπιστούν σε όλα τα κράτη-μέλη οι προκλήσεις και οι απειλές που αντιμετωπίζουν. Όπως προκύπτει άλλωστε με τα μέχρι τώρα δεδομένα υπάρχει μία συγκεκριμένη στρατηγική πορεία η οποία ακολουθείται από την ευρωπαϊκή Ένωση. Επιπροσθέτως είναι πολύ σημαντικό ότι

αυτή ακολουθείται από όλα τα κράτη-μέλη, ούτως ώστε να θωρακιστούν και τα ίδια από τις απειλές που αντιμετωπίζει όλο το οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό φυσικά απαιτεί ευρεία συνεργασία μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεταξύ όλων των κρατών μελών και κυρίως πλήρη εναρμόνιση με το νομοθετικό και θεσμικό Πλαίσιο το οποίο καθορίζεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι δεδομένο ότι όλες οι παραπάνω προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι τεράστιες και για αυτό το λόγο χρειάζεται πλήρη συνεργασία όλων των φορέων για να υπάρχει μέγιστη δυνατή απόδοση και αποτελεσματικότητα όσον αφορά την αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η τρομοκρατία η οποία έχει διεισδύσει όλο και περισσότερο τα τελευταία χρόνια εντός ευρωπαϊκής ένωσης και ιδιαίτερα από τη στιγμή που το διαδίκτυο χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο από όλο και περισσότερους χρήστες. Είναι γεγονός στο διαδίκτυο δεν έχει καταφέρει να αναχαιτίσει τη τρομοκρατία μέσα από τα εργαλεία του. Άλλωστε το διαδίκτυο επιτρέπει μέσα από τις εφαρμογές της στις τρομοκρατικές οργανώσεις να συνεχίζουν το έργο τους και να προσπαθούν να θωρακίσουν περισσότερο το πλαίσιο στο οποίο λειτουργούν. Όμως η τρομοκρατία έχει άμεση σχέση και με το μηχανισμό ο οποίος έχει εδραιωθεί πάρα πολύ τα τελευταία χρόνια. Όπως προκύπτει άλλωστε από όλα τα παραπάνω η τρομοκρατία αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα τα οποία απειλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία χρειάζεται μία συγκεκριμένη στρατηγική κατεύθυνση από όλους ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά.

Για αυτό το λόγο απαιτείται να υπάρχει ασφάλεια στον κυβερνοχώρο η οποία δεν ήταν δεδομένη τα τελευταία χρόνια και η οποία κρίνεται ακόμη περισσότερο απαραίτητη από τη στιγμή που όλο και περισσότεροι χρήστες χρησιμοποιούν το διαδίκτυο. Το πρόβλημα μεγεθύνεται ακόμη περισσότερο μέσα από την πανδημία όπου πάρα πολλοί πολίτες εργάζονταν από το σπίτι και αυτό δημιούργησε άλλες συνθήκες σχετικά με τους όρους χρήσης του διαδικτύου και γενικότερα των υπολογιστών. Αρά από τα παραπάνω απορρέει ότι αποτελεί μείζονος σημασίας να υπάρχει ασφάλεια στον κυβερνοχώρο και κυρίως πλήρη προστασία όλων των καταναλωτών / πολιτών. Άλλωστε οι απειλές και οι προκλήσεις από αυτό είναι τεράστιες. Η ασφάλεια του διαδικτύου είναι ένα από τα μεγαλύτερα και μείζονα ζητήματα τα οποία οφείλει να

διασφαλίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση καθότι αυτό είναι ένα πρόβλημα το οποίο αφορά όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και το οποίο πρέπει να επιλυθεί άμεσα.

Ένα επιπλέον ζήτημα που καλείται να αντιμετωπίσει όλη η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η προστασία για τα μέλη της σε σχέση με τη ενεργειακή ασφάλεια το οποίο έχει αναπτυχθεί ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια από τη στιγμή που εντοπίστηκαν υδρογονάνθρακες στην Ανατολική Μεσόγειο και από τη στιγμή που ερίζουν για αυτούς όλο και περισσότερες χώρες. Σαφώς και τα ενεργειακά κοιτάσματα είναι μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση την οποία και καλούνται να αντιμετωπίσουν τα Ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα μέσα από την προστασία των κρατών τα οποία θεωρούνται πιο ευάλωτα σχετικά με την περιοχή. Η ενεργειακή ασφάλεια σχετικά με τη Μεσόγειο είναι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτως ώστε να επιτευχθεί η μέγιστη ενεργειακή ασφάλεια σε όλη την περιοχή. Άλλωστε αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο σχετίζεται τα τελευταία χρόνια σχετικά με την Ευρωπαϊκή ένωση και γενικότερα με τα κράτη μέλη της τα οποία αφορούν το ζήτημα. Βέβαια το γεγονός ότι υπάρχουν διάφορα λειτουργικά προβλήματα όσον αφορά τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με αυτό δυσχεραίνει λίγο την κατάσταση σχετικά με την αποφασιστικότητα όσον αφορά το ζητούμενο της ενεργειακής ασφάλειας.

Παρόλα αυτά η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να θέσει τέτοιου είδους στρατηγικές σχετικά με την ασφάλεια ούτως ώστε να προάγει τα μέγιστα δυνατά αποτελέσματα σχετικά με αυτό το ζήτημα. Επιπλέον είναι πολύ σημαντικό να υπάρξει σταθερότητα η οποία θα προκύψει μέσα από τις διμερείς συνθήκες και αυτή η σταθερότητα είναι ιδιαίτερα σημαντική ούτως ώστε να αντιμετωπιστούν οι οποίες προκλήσεις με τη μέγιστη δυνατή αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει ούτως ή αλλιώς να εμπλακεί στο Ενεργειακό ζήτημα καθότι είναι μέγιστης σημασίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση καθώς πολλά κράτη προσπαθούν να επιβληθούν στην περιοχή και να επιτύχουν το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση από τη μεριά της έχει δημιουργήσει όλους τους απαραίτητους οργανικούς μηχανισμούς ασφαλείας ούτως ώστε να προάγει την ασφάλεια και τη συνεργασία της ευρωπαϊκής ένωσης και να προσπαθήσουν μέσα από αυτούς να αναχαιτίσουν τις οποίες εξωτερικές απειλές και την εσωτερική ανασφάλεια εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για αυτό το λόγο έχουν υπάρξει οργανισμοί για την επιβολή του νόμου όπως ο οργανισμός Frontex ο οποίος φροντίζει για την ασφάλεια

των συνόρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι οργανισμοί τα τελευταία χρόνια έχουν αυξημένο ρόλο σχετικά με την προστασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς τα τελευταία χρόνια οι απειλές και οι προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι όλο και περισσότεροι. Το οργανωμένο έγκλημα άλλωστε είναι ένα από τα βασικότερα προβλήματα στα οποία αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και για αυτό το λόγο πρέπει να προάγει συγκεκριμένες ενέργειες ώστε να αντιμετωπίσει αυτό. Τα τελευταία χρόνια έχει υπάρξει εκτόξευση του οργανωμένου εγκλήματος και για αυτό το λόγο πρέπει να υπάρξει συγκεκριμένη προσέγγιση όσον αφορά αυτό ούτως ώστε να αντιμετωπιστεί το ταχύτερο δυνατό. Ένα άλλο τεράστιο ζήτημα που προκύπτει με τα μέχρι τώρα δεδομένα σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το μεταναστευτικό προσφυγικό ζήτημα καθώς οι μεταναστευτικές ροές τα προηγούμενα χρόνια ήταν τεράστιες στην Ευρώπη οι οποίες δεν μπορούσαν να τις διαχειριστούν.

Αυτό το φαινόμενο δημιούργησε ακόμα μεγαλύτερο προβληματισμό σχετικά με τα κράτη-μέλη και για αυτό το λόγο έπρεπε να αντιμετωπιστεί με ακόμη μεγαλύτερη επιθετική προσέγγιση εκ μέρους των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Σίγουρα όλα αυτά πρέπει να γίνουν πραγματικότητα μέσα από την πλήρη προστασία των προσφύγων και μεταναστών μέσα από την πλήρη προστασία των δικαιωμάτων τους αλλά παρόλα αυτά και η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προστατεύσει τον εαυτό του και τα κράτη-μέλη της από αυτή τη μεγάλη πρόκληση. Σίγουρα το γεγονός ότι υπήρχε ραγδαία αύξηση τα προηγούμενα χρόνια βοήθησε ιδιαίτερα ως προς αυτή την κατεύθυνση.

Ένα επιπλέον τεράστιο πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση τα τελευταία χρόνια είναι τα εγκλήματα μέσω του διαδικτύου και για αυτό το λόγο πρέπει να υπάρχουν συγκεκριμένες πολιτικές ώστε να επιτευχθεί ο στόχος της νέας αγοράς και η μέγιστη δυνατή προστασία όλων των πολιτών - Καταναλωτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ένα άλλο σημαντικό ζήτημα το οποίο έχει δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα τελευταία χρόνια είναι το ζήτημα των προσωπικών δεδομένων το οποίο έχει αναχθεί σε ένα ζήτημα υψίστης προτεραιότητας για την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία μέσα από την νομοθεσία προσπαθεί να προστατέψει όλους τους πολίτες, τους καταναλωτές μέσα από την προστασία των προσωπικών τους δικαιωμάτων. Γενικότερα η Ευρωπαϊκή Ένωση φαίνεται ότι προσπαθεί να προστατέψει με κάθε τρόπο όλα τα κράτη μέλη όπως και τους πολίτες. Για αυτό το λόγο υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις και οδηγίες σχετικά με το ψηφιακό περιεχόμενο σχετικά με

προστασία των πολιτών Καταναλωτών και γενικότερα την προστασία τους από αθέμιτες πρακτικές.

Από όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει τεράστιες προκλήσεις και απειλές οι οποίες δημιουργούν ζητήματα σε όλο το οικοδόμημα τους. Οι υποδομές της ευρωπαϊκής ένωσης κλυδωνίστηκαν σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό τα προηγούμενα χρόνια καθώς υπήρχε τεράστια αναποτελεσματικότητα σχετικά με την αντιμετώπιση των απειλών και των κρίσεων των οποίων προέκυψαν. Για αυτό το λόγο η Ευρωπαϊκή Ένωση όπως όφειλε ενδυνάμωσε περισσότερο το νομοθετικό πλαίσιο για να ενισχύσει την προστασία σε όλα τα κράτη-μέλη μέσα από τις απειλές τις οποίες αντιμετωπίζουν καθημερινά. Επιπροσθέτως όπως προκύπτει από τα παραπάνω δεδομένα οι απειλές και οι προκλήσεις που σχετίζονται με την Ευρωπαϊκή Ένωση και με το όνομά της δεν είναι και λίγες αλλά αντίθετα από την οικονομική κρίση και έπειτα υπήρξαν τεράστια προβλήματα και τεράστια ζητήματα τα οποία οφείλει να αντιμετωπίσει δυναμικά η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το ζητούμενο για τα κράτη μέλη ήταν να υπάρχει μία συγκεκριμένη στρατηγική προς όλες τις κατευθύνσεις να υπάρξει ένα νομοθετικό Πλαίσιο και δυναμικές ενέργειες για να προστατευτούν όλα τα κράτη μέλη και οι πολίτες ξεχωριστά. Σε κάποιες περιπτώσεις αυτό λειτούργησε με αρνητικά αποτελέσματα ενώ επίσης σε κάποιες άλλες περιπτώσεις δεν υπήρχαν ανάλογα αποτελέσματα. Σε κάθε περίπτωση είναι πάρα πολλές οι απειλές και οι προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και η αλήθεια είναι ότι μέσα από συγκεκριμένες πολιτικές ασφαλείας προσπαθούν να ενισχύσουν τα κράτη.

Υπάρχουν συγκεκριμένες πολιτικές σχετικά με την ασφάλεια στον Ευρωπαϊκό χώρο και ακόμη πιο συγκεκριμένες προκλήσεις και απειλές που αντιμετωπίζει η ΕΕ. Οι προκλήσεις και οι απειλές που ταλανίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση τις τελευταίες δεκαετίες είναι τεράστιες και για αυτό το λόγο χρειάζεται οργανωμένη στρατηγική προσέγγιση εκ μέρους των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων τους ώστε να υπάρχει μέγιστη δυνατή αποδοτικότητα σε όλους τους τομείς. Είναι γεγονός βέβαια ότι από την οικονομική κρίση και έπειτα υπάρχουν όλο και μεγαλύτερα προβλήματα τα οποία προέκυψαν στο Ευρωπαϊκό οικοδόμημα και τα οποία χρειάζονται συγκεκριμένη στρατηγική αντιμετώπιση ούτως ώστε να υπάρχει αποτελεσματικότητα. Σίγουρα από τα μέχρι τώρα δείγματα η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει προβεί σε συγκεκριμένες ενέργειες μέσα από τα νομοθετικά της κείμενα και συγκεκριμένες πρωτοβουλίες ούτως ώστε να

υπερκεράσει όλα τα προβλήματα αλλά είναι δεδομένο ότι χρειάζεται ακόμη μεγαλύτερη προσπάθεια από όλους τους φορείς αλλά και τα κράτη-μέλη ούτως ώστε να καταστεί καλύτερη η κατάσταση σε όλο αυτό το ευρύ πεδίο παρά τις απειλές και τις προκλήσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι δεδομένο ότι υπάρχουν πάρα πολλά λειτουργικά προβλήματα που σχετίζονται με τη στρατηγική της ευρωπαϊκής ένωσης και για αυτό το λόγο πρέπει να επιδιωχθούν τέτοιες ρυθμίσεις που θα προάγουν τη σταθερότητα, την ασφάλεια και στην αντιμετώπιση των προκλήσεων μέσα από την αποτελεσματικότητα.

Οι εξωτερικές απειλές που ταλανίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πάρα πολλές και η ανασφάλεια που έχει προκύψει από αυτό είναι ακόμη μεγαλύτερη και για αυτό το λόγο είναι απαραίτητο όλα αυτά τα όργανα που έχουν θεσμοθετηθεί να προβούν σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για να αντιμετωπίσουν αυτές τις δύσκολες καταστάσεις. Επιπλέον το θετικό της όλης υπόθεσης είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θεσπίσει νέους μηχανισμούς και νέους οργανισμούς ούτως ώστε να επιβάλει το νόμο και να αντιμετωπίσει το οργανωμένο έγκλημα το οποίο λυμαίνεται το θεσμικό πλαίσιο και την ανοχή της Ευρώπης. Οι ενέργειες που πρέπει να γίνουν και η στρατηγική που πρέπει να ακολουθηθεί είναι συγκεκριμένες ούτως ώστε να αντιμετωπίσουν το όλο πρόβλημα και να καταπολεμηθεί σε επαρκή βαθμό το οργανωμένο έγκλημα. Μαζί με αυτά πρέπει να καταπολεμηθεί και το πρόβλημα της μετανάστευσης να απλοποιηθεί ακόμη περισσότερο και να υπάρξει ένα τέτοιο νομοθετικό κείμενο το οποίο θα ξεκαθαρίσει την κατάσταση σχετικά με τη μετανάστευση και τους πρόσφυγες. Είναι αλήθεια ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει προσδώσει σημαντικά βήματα όσον αφορά αυτό, αλλά παρόλα αυτά πρέπει να γίνουν ακόμη περισσότερες ενέργειες και οι οποίες θα καθορίσουν ένα δυνατό θεσμικό Πλαίσιο ούτως ώστε να κατοχυρώσουν το μεταναστευτικό ζήτημα.

Βιβλιογραφία

- Brunkhorst H., (2014) *Συλλογικός Βοναπαρτισμός: Η δημοκρατία στην Ευρωπαϊκή κρίση. Στο Δημοκρατία ή Καπιταλισμός: Η Ευρώπη σε Κρίση*, Συλλογικό έργο του Γερμανικού Περιοδικού Blatter, σε επιμ. του Γ. Ριζούλη, σσ. 125-147. Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο
- Eurojust (2020), Press Release, "Dismantling of an encrypted network sends shockwaves through organised crime groups across Europe", 2 July 2020.
- Europol (2017), Serious Organised Crime Threat Assessment, p. 7
- Europol (2020), Internet Organised Crime Threat Assessment, The Hague: EU Agency for Law Enforcement Cooperation.
- Interpol, (2020), Media Release, "Interpol reminds public that #OnLineCrimeIsRealCrime", 5 October 2020.
- Patomäki H. (2013) *Η αποτυχία της ευρωζώνης: Από την κρίση σε ένα παγκόσμιο Νιου Ντίλ*. Αθήνα: Μεταίχμιο
- Rodrik D. (2012) *Το παράδοξο της παγκοσμιοποίησης: Η δημοκρατία και το μέλλον της παγκόσμιας οικονομίας*. Αθήνα: Κριτική
- Savona E. & Riccardi M. (Eds.) (2015), "From illegal markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe", Università degli Studi di Trento.
- Βοσκόπουλος Γ. Α. (2009), *Ευρωπαϊκή Ένωση- θεσμοί, πολιτικές, προκλήσεις, προβληματισμοί*, Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Επίκεντρο
- Ιωακειμίδης Π. Κ. (2007), *Θα επιβιώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση;*, Αθήνα: Παπαζήσης
- Λυμπερόπουλος Κ. (2005), *Η αρπαγή της Ευρώπης, η Ευρώπη στη σκιά της Πλανητικής Αυτοκρατορίας*, Αθήνα :Παπαζήσης
- Μαρής, Γ., (2020) *Ο νομιζόμενος κόσμος της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. 1η Έκδοση επιμ. Αθήνα: Εκδόσεις ΠΡΟΠΟΜΠΟΣ.
- Μαυρίκος Γ., (1ο τρίμηνο 2008), *Ο ρόλος της Ευρώπης στο παγκόσμιο περιβάλλον*, Ευρωπαϊκή Έκφραση

- Μούσης Ν., (2005), Ευρωπαϊκή Ένωση – δίκαιο, οικονομία, πολιτική, 11η αναθεωρημένη έκδοση, Αθήνα: Εκδόσεις Παπαζήση
- Μπέλλου Φ. (2006), Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη Νοτιοανατολική Ευρώπη: από τη διαχείριση κρίσεων στην ενσωμάτωση στο Ξενάκης-Μ. Τσινισιζέλης (επιμ.), Παγκόσμια Ευρώπη; Οι διεθνείς διαστάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Αθήνα: Εκδόσεις Σιδέρης
- Σακελαρόπουλος Σ., (2008), Η μετάβαση στην Ευρώπη των 27, Ευρωπαϊκή Ένωση την αυγή της τρίτης χιλιετίας , Θεσμοί, Οργάνωση και Πολιτικές, Πάτρα: Ε.Α.Π.
- Στεργιούλης, Ε. (2019), Ο ρόλος και η συμβολή της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας στην καταπολέμηση του Οργανωμένου Εγκλήματος και της Τρομοκρατίας, [https://criminology.panteion.gr/attachments/article/578/Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία Οργανωμένο Εγκλημα Τρομοκρατία.pdf](https://criminology.panteion.gr/attachments/article/578/Διεθνής_Αστυνομική_Συνεργασία_Οργανωμένο_Εγκλημα_Τρομοκρατία.pdf)
- Τζόκας Σπ. (2006), Το Όραμα της Ενωμένης Ευρώπης, ιστορική διαδρομή και σύγχρονη πραγματικότητα, Αθήνα :Θεμέλιο.
- Τσούκαλης Λ. (2014) *Η Δυστυχής Ένωση. Η Ευρώπη χρειάζεται μια νέα μεγάλη συμφωνία*. Αθήνα: Πατάκη